

ΣΚΕΠΑΣΕ ΜΑΝΑ ΣΚΕΠΑΣΕ

(Εκούσιοι και ακούσιοι φταίχτες - ΜΕΡΟΣ Β΄)

Αλέκος Τριγγίδης

Στο πρώτο μέρος «Θεοί και Δαίμονες» της ομότιπλης παρουσίασης «Εκούσιοι και Ακούσιοι Φταίχτες» ψηλαφήσαμε τις κοινωνίες των ανθρώπων και προσπαθήσαμε να εντοπίσουμε τις μεθόδους άλωσης τους από τα ιερατεία στρέφοντας τις προς το φόβο, το δέος για τη μεταφυσική ερμηνεία των φυσικών φαινομένων. Καταφέραμε να βγάλουμε από το βαθύ πηγάδι της ιστορίας τον μακροσκοπικό περίγυρο του πταίσματος και να αποκαλύψουμε την αλήθεια με τον απλό στίχο του ζειπέκκη.

Στο δεύτερο μέρος με υπότιτλο «Σκέπασε Μάνα Σκέπασε» ερευνούμε την ενδοσύνδεση και την αλληλεπίδραση της πορείας των ελληνικών φύλων και βρίσκουμε τον επίκτυπο στην Κύπρο του σήμερα και του αύριο. Στηριζόμαστε σε ιστορικά γεγονότα των τελευταίων δυόμιση χιλιάδων χρόνων, σε βιωματικές μαρτυρίες, στην ποιητική σύλληψη και ανατρέχουμε σε μουσικές αποδράσεις.

Ελπίζω να καταφέρουμε σήμερα να εντοπίσουμε, να επιβεβαιώσουμε και να αποκαλύψουμε τις αλήθειες και να αναζητήσουμε τρόπους να τις μεταδώσουμε πειστικά και αποτελεσματικά στην κοινωνία που ακόμα παραπαίει στο πάθος και στην πλάνη.

Στην περασμένη παρουσίαση είχα ξεκινήσει λέγοντας ότι αυτά που θα ακούσετε δεν τα πολύ-καταλαβαίνω και ζητούσα από σας να τα διευκρινίσετε στην συζήτηση. Η πρόθεση μου ήταν να παρουσιάσω πώς οι Θεοί, μικροί και μεγάλοι, και οι Δαίμονες επηρέασαν και επηρεάζουν τη σημερινή κατάσταση στην Κύπρο. Φαίνεται πως κανένας μας δεν τα κατάλαβε... Είχα τότε καταλήξει με μια φράση της Πηνελόπης Δέλτα στον κολοφώνα της περιγραφής της για το Ανάθεμα του Βενιζέλου. Η φράση κλειδί ήταν **«όποια πέτρα σηκώνεις η εκκλησία είναι από κάτω»**. Είναι η κρυφή νότα σύνδεσης της εκκλησίας της Κύπρου με την όλη τοποθέτηση μου στο «Θεοί και Δαίμονες».

Σήμερα θα είμαστε πιο ξεκάθαροι, τα θέματα της παρουσίασης και οι εικόνες που θα δείξουμε είναι όλα «φως φανάρι»...

«Σκέπασε μάνα σκέπασε» είναι μια συμβολική έκφραση την οποία, (δεν θα πω «ποιητική αδεία» διότι είναι μεγάλη λέξη «ποιητής», αλλά θα πω «Καφενειακή αδεία»), μπορώ να την χρησιμοποιήσω απόψε για να καταδείξω την **ιδεολογική-πολιτική-στρατιωτική-γεωγραφική** σύνδεση των Ελλήνων της Ελλάδας και της Κύπρου για το σημερινό κατάντημα της πραγματικότητας στο νησί, της μεγαλομανίας και μεγαλοστομίας, της κενότητας επαφής με την πραγματικότητα, της μετάθεσης των ευθυνών στους άλλους, της υποκριτικής αντιμετώπισης του παγκοίνως ορατού ορίζοντα εφαρμογής ενός ρεαλιστικού σεναρίου που να διασφαλίζει τη συνέχεια ύπαρξης των Ελλήνων στην Κύπρο.

Η πρόθεσή μου είναι να εξετάσω πώς η αλληλεπίδραση των διαφόρων ηγεσιών και παρα-ηγεσιών των Ελλήνων επηρέασε τις πραγματικότητες της σήμερα, εδώ στην Κύπρο, και πώς η Κύπρος διέδρασε με τους υπόλοιπους Έλληνες και τι ίσως μπορούμε να κάνουμε σήμερα για να περισωθεί ότι μπορεί να περισωθεί. Κεντρική ιδέα και το κεντρικό ερώτημα το οποίο θα επανέρχεται σε όλη την παρουσίαση είναι «ποιος φταίει».

Ας αρχίσουμε με ένα παρα-ποιητικό σκαρίφημα.

ΤΟ ΠΤΑΙΣΜΑ

Αναζητήσαμε και εντοπίσαμε

Τη μεγάλη δεξαμενή του πταισματος.

Πρώτα στο σύμπαν των ωραίων θεών
και μετά στο λαγούμι των δαιμόνων.
Περιγράψαμε τη μεγάλη εικόνα
αφού υπερπηδήσαμε τις αλλοιώσεις
Καθώς η αλήθεια περνά μέσα από τα αλλεπάλληλα
παραμορφωτικά πρίσματα των θρησκειών.
Δώσαμε αντιληπτή μορφή
στις δοξασίες, τις δεισιδαιμονίες και το δογματισμό.
Παρουσιάσαμε αχνά δείγματα
διάλυσης της θαλπωρής που κρύβει
η προβιά του υπέρτατου φόβου,
για τον θάνατο, τον κεραυνό, και τον έρωτα.
Αποκαλύψαμε αδρά τις πραγματικότητες
τις βαθιά ριζωμένες στην πλάνη.
Τώρα ας πάμε επαγωγικά
να εντοπίσουμε την ανθρώπινη διάσταση,
για να βρούμε την επίγεια μορφή του πταίσματος.
Η ιστορία, η μουσική και η ποίηση
ας συνοδέψουν τη σκέψη μας
τη θαλπερή αυτή εσπέρα.
Ας φωτίσουν τη ζεστή μας ομήγυρη.
Έννεπε μούσα την αλήθεια.
Χάρισέ μας τη δύναμη να αγαπούμε
«Κύπρον ουμ εθέσπισεν οικείν Απόλλων».

@tringos 2024

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ (341-270 πκχ)

**ΌΣΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΜΗ ΕΔΥΝΑΤΟ
ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΠΟΙΕΙΣΘΑΙ
ΤΑΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΜΗ ΒΛΑΠΤΕΙΝ ΑΛΛΗΛΑ
ΜΗΔΕ ΒΛΑΠΤΕΣΘΑΙ,
ΠΡΟΣ ΤΑΥΤΑ ΟΥΘΕΝ ΗΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΟΥΤΕ
ΑΔΙΚΟΝ.
ΩΣΑΥΤΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΌΣΑ ΜΗ ΕΔΥΝΑΤΟ Ή ΜΗ ΕΒΟΥΛΕΤΟ
ΤΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΠΟΙΕΙΣΘΑΙ
ΤΑΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΒΛΑΠΤΕΙΝ ΜΗΔΕ
ΒΛΑΠΤΕΣΘΑΙ.**

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ – ΚΥΡΙΑΙ ΔΟΣΑΙ XXXII

Όσα από τα ζωντανά πλάσματα δεν
μπόρεσαν
να συνάψουν συμφωνίες,
ώστε κανένα να μη βλάπτεται από το
άλλο,
αυτά, δεν ξέρουν τι είναι δίκαιο και τι
είναι άδικο.
Το ίδιο ισχύει και για τους λαούς εκείνους
που δεν μπόρεσαν, ή δεν θέλησαν,
να συνάψουν συνθήκες,
ώστε να μην βλάπτουν και να μην
βλάπτονται.

Ο Επίκουρος τον 40 αιώνα πκχ διαπιστώνει και δίνει το μήνυμα πως όποιο ζώο (αναφέρεται σαφώς στους Κυπρίους) δεν βρίσκει τον τρόπο να έρχεται σε συμφωνία με τους άλλους ώστε να μη βλάπτει και να μη βλάπτεται, δεν ξέρει τι είναι δίκαιο και τι άδικο. Το ίδιο ισχύει και για τα έθνη που λειτουργούν με αλαζονία και άκρατη εγωπάθεια.

Σας χαρίζω εδώ μια έκλαμψη του 1967, ένα μήνα πριν τη δικτατορία, τότε που η Αθήνα ήταν σε κατάσταση κοσμογονίας στις ιδέες, τις τέχνες, την ελπίδα λαϊκής επικράτησης.

Η μικρή μπαλάντα του κόσμου

**Αφουγκράζομαι την ακάμαντο βοή της ζωής,
τα ξεσπάσματα της δημιουργίας,
το αέναο ρίγος της φύσης.
Φυτρώνουν οι βολβοί και μαραίνονται,
τε συνεχή εναλλαγή οι σπόροι με τα στάχυα.
Γεννοβολούν τα κύτταρα ασταμάτητα
τη μέρα με τον ήλιο και τη νύχτα με τα άστρα.**

Οι πλανήτες σιωπηλοί στην απέραντη πορεία τους.
Ισορροπούν αρμονικά τα βουνά και οι θάλασσες.
Ο Λόγος πρωτεύει, αναβλέπει, απορρίπτει.
Παλεύει το φως με το σκότος.
Ο πόλεμος, η καταστροφή, ο θάνατος.
Νηνεμία!
Χαράζει ο ήλιος στον νοτισμένο ορίζοντα.
Καθώς περιμένουμε να φανεί ο Μεσσίας,
γεμίζει ο μουντός κόσμος,
άντρες να αγκαλιάζουν τον ήλιο,
γυναίκες να αγκαλιάζουν τον έρωτα.
Έφηβοι που σκιρτούν στους νυγμούς της φύσης,
παιδιά που κουρνιαάζουν στην αγκάλη του καλοκαιριού,
γέροι που αδημονούν να συναντήσουν την αλήθεια.
Και εγώ με τα χέρια ανοικτά σαν εσταυρωμένος πολεμιστής
με τις ακροπαλάμες να αγγίζουν το άπειρο,
πασκίζω να εναρμονίσω τον άνθρωπο
με πρότυπο ένα πολύχρωμο λουλούδι,
που ανθίζει ήσυχα τον χειμώνα
στην άκρη του σύμπαντος.

@tringos 1967

Τετράδιο Ασκήσεων – Α. Τριγγίδης, Αθήνα, Μάρτης 1967

Όταν σκεφτόμασταν με τη Μερόπη πριν το Πάσχα να κάνουμε ένα «Καφενείο της Μεγάλης Πέμπτης», μου είχε έρθει στο μυαλό αυτό το στιχάκι «Και εγώ με τα χέρια ανοικτά σαν εσταυρωμένος πολεμιστής με τις ακροπαλάμες να αγγίζουν το άπειρο» χωρίς να θυμάμαι που και πως προέκυψε. Έψαξα και βρήκα τί ήταν, ήταν δυο γραμμές από το τελευταίο ποίημα που έγραψα τότε που νόμιζα ότι έγραφα ποιήματα. Ήταν τον Μάρτιο του 1967, ήμουν στην Αθήνα. Ένα μήνα μετά έγινε δικτατορία και δεν έγραψα έκτοτε τίποτα, για 50 χρόνια. Ευτυχώς, γλυτώσατε ... Το «Ουάου» που τιτλοφορώ το παρόν αναφέρεται στο κοπέλι της φωτογραφίας ,που το έγραψε τότε.

Ουάου...

Και εγώ με τα χέρια ανοικτά σαν εσταυρωμένος πολεμιστής
Με τις ακροπαλάμες να αγγίζουν το άπειρο

...

Τετράδιο Ασκήσεων – Α. Τριγγίδης, Αθήνα, Μάρτης 1967
«Τον επόμενο μήνα 21 Απρίλη το 1967 με κτύπησε
ο κεραυνός της δικτατορίας και λούφαξα
σε διανοητική αδράνεια, για μισό αιώνα».

Ας ορίσουμε τώρα γεωγραφικά το χώρο για τον οποίο θα μιλήσουμε σήμερα.
Εδώ μέσα θα περιγράψουμε τη διάδραση των ελληνικών φυλών, μέσα στο
αρχιπέλαγος από το βορρά, τη Σαμοθράκη, ως τον νότο, την Κύπρο.

Μας οδηγεί ο Οδυσσέας Ελύτης, η Νένα Βενετσιάνου και η μουσική του Ηλία
Ανδριόπουλου.

Το τραγούδι του αρχιπελάγους

<https://www.youtube.com/watch?v=AixoYWTv2IY&t=17s>

Ο έρωτας
Το αρχιπέλαγος
Κι η πλώρα των αφρών του
Κι οι γλάροι των ονείρων του
Στο πιο ψηλό κατάρτι του ο ναύτης ανεμίζει
Ένα τραγούδι

Ο έρωτας

Το τραγούδι του
Κι οι ορίζοντες του ταξιδιού του
Κι η ηχώ της νοσταλγίας του
Στον πιο βρεμένο βράχο της η αρραβωνιαστικιά προσμένει
Ένα καράβι

Ο έρωτας
Το καράβι του
Κι η αμεριμνησία των μελτεμιών του
Κι ο φλόκος της ελπίδας του
Στον πιο ελαφρό κυματισμό του ένα νησί λικνίζει
Τον ερχομό

Ο τελευταίος στίχος ορίζει τον στόχο, το πολύπαθο νησί με τους ολέθριους κατοίκους.

Το αρχιπέλαγος, σε χαρτογράφηση του Μεσαίωνα, ορίζεται βόρεια από τη Σαμοθράκη. Το ακαλαίσθητο σχήμα που φαίνεται στο κάτω μέρος είναι η Κύπρος. Τα δύο υπερμεγέθη νησάκια παραπέρα είναι ίσως οι βραχονησίδες στον Απόστολο Ανδρέα, χαρτογραφική αδεία...

Το καράβι λοιπόν του έρωτα ως βάση της ελληνικής δημιουργίας, ο έρωτας σε όλες του τις διαστάσεις. Η αμεριμνησία των μελτεμιών σε αυτό το αρχιπέλαγος, ο φλόκος της ελπίδας που σιέται πάντα εκεί, και στον πιο ελαφρό κυματισμό του ένα νησί να λικνίζει τον ερχομό. Αυτό τον ερχομό, τον φρούδο αιώνιο πόθο που θα περιγράψουμε απόψε.

Σ' αυτό το νησί διαδραματίζονται οι αποψινοί μου οραματισμοί...

Ξεκινάμε με το προφητικό ποίημα που έγραψε το 1953 όταν επισκέφτηκε την Κύπρο ο Γιώργος Σεφέρης, Έλληνας διπλωμάτης κορυφαίος ποιητής. Στο ποίημα «η Σαλαμίνα της Κύπρος» βλέπουμε την ιστορία των Ελλήνων να επαναλαμβάνεται. Και, προφητικά, την ιστορία μετά το 1953, όταν γράφει ο Σεφέρης το 1953 «...τώρα να σιωπήσουμε, ποιος μπορεί να αλλάξει την γνώμη των μεγάλων;»

Η Σαλαμίνα της Κύπρος

*...Σαλαμίνα τε
τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ'
αἰτία στεναγμῶν.
ΠΕΡΣΑΙ*

*Κάποτε ο ἥλιος του μεσημεριού, κάποτε φούχτες ἡ ψιλή βροχή
καὶ τ' ακρογιάλι γεμάτο θρύψαλα παλιά πιθάρια.
Ασήμαντες οἱ κολόνες· μονάχα ο Ἅγιος Επιφάνιος
δείχνοντας μουντά, χωνεμένη τῆ δύναμη τῆς πολύχρυσης αυτοκρατορίας.
5*

*Τα νέα κορμιά περάσαν ἀπεδῶ, τα ἐρωτεμένα·
παλμοὶ στους κόλπους, ρόδινα κοχύλια καὶ τα σφυρά
τρέχοντας ἀφοβα πάνω στο νερό
κι ἀγκάλες ἀνοιχτές γιὰ το ζευγάρωμα τοῦ πόθου.
Κύριος ἐπὶ υδάτων πολλῶν,
10*

*πάνω σ' αὐτὸ το πέρασμα.
Τότες ἀκουσα βήματα στα χαλίκια.
Δεν εἶδα πρόσωπα· σα γύρισα εἶχαν φύγει.
Ὅμως βαριά ἡ φωνή σαν το περπάτημα καματεροῦ,
ἐμεινε ἐκεῖ στις φλέβες τ' οὐρανοῦ στο κύλισμα τῆς θάλασσας
15*

*μέσα στα βότσαλα πάλι καὶ πάλι:
«Ἡ γῆς δὲν ἔχει κρικέλια
γιὰ νὰ τὴν πάρουν στον ὦμο καὶ νὰ φύγουν
μῆτε μποροῦν, ὅσο κι ἂν εἶναι διψασμένοι
νὰ γλυκάνουν το πέλαγο με νερό μισό δράμι.
20*

*Καὶ τούτα τα κορμιά
πλασμένα ἀπὸ ἓνα χῶμα που δὲν ξέρουν,
ἔχουν ψυχές.
Μαζεύουν σύννεργα γιὰ νὰ τὶς ἀλλάξουν,
δε θα μπορέσουν· μόνο θα τὶς ξεκάμουν
25*

*ἀν ξεγίνονται οἱ ψυχές.
Δὲν ἀργεῖ νὰ καρπίσει τ' ἀστάχυ
δε χρειάζεται μακρὺ καιρὸ
γιὰ νὰ φουσκώσει τῆς πίκρας το προζύμι,
δε χρειάζεται μακρὺ καιρὸ
30*

*το κακὸ γιὰ νὰ σηκώσει το κεφάλι,
κι ὁ ἀρρωστος νους που ἀδειάζει
δε χρειάζεται μακρὺ καιρὸ
γιὰ νὰ γεμίσει με τὴν τρέλα,
νῆσός τὶς ἔστι...».*

35

Φίλοι του άλλου πολέμου,
σ' αυτή την έρημη συννεφιασμένη ακρογιαλιά
σας συλλογίζομαι καθώς γυρίζει η μέρα—
Εκείνοι που έπεσαν πολεμώντας κι εκείνοι που έπεσαν χρόνια μετά τη μάχη·
εκείνοι που είδαν την αυγή μέσ' απ' την πάχνη του θανάτου

40

ή, μες στην άγρια μοναξιά κάτω από τ' άστρα,
νιώσανε πάνω τους μαβιά μεγάλα
τα μάτια της ολόκληρης καταστροφής·
κι ακόμη εκείνοι που προσεύχουνταν
όταν το φλογισμένο ασάλι πριόνιζε τα καράβια:

45

«Κύριε, βόηθα να θυμόμαστε
πώς έγινε τούτο το φονικό·
την αρπαγή το δόλο την ιδιοτέλεια,
το στέγνωμα της αγάπης·
Κύριε, βόηθα να τα ξεριζώσουμε...». *

50

—Τώρα καλύτερα να λησμονήσουμε πάνω σε τούτα τα χαλίκια·
δε φελά να μιλάμε·
τη γνώμη των δυνατών ποιός θα μπορέσει να τη γυρίσει;
ποιός θα μπορέσει ν' ακουστεί;
Καθένας χωριστά ονειρεύεται και δεν ακούει το βραχνά των άλλων.

55

—Ναι· όμως ο μαντατοφόρος τρέχει
κι όσο μακρύς κι αν είναι ο δρόμος του, θα φέρει
σ' αυτούς που γύρευαν ν' αλυσοδέσουν τον Ελλήσποντο
το φοβερό μήνυμα της Σαλαμίνας.
Φωνή Κυρίου επί των υδάτων.

60

Νησός τις ἔστι.

Σαλαμίνα, Κύπρος, Νοέμβρης 1953

Η ιστορία μας ξεκινά από πολύ παλιά, πριν δυόμιση χιλιάδες χρόνια.

ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ (480 πκχ)

Ο Ηρόδοτος παραθέτει λεπτομερείς λίστες -- ...όπου φαίνονται οι αριθμοί για τις τριήρεις με τις συνεισφορές από κατακτημένες ή φιλοπερσικές ελληνικές πόλεις.

- Φοινίκη 300
- Αίγυπτος 200
- **Κύπρος 150**
- Κιλικία 100
- Ιωνία 100
- Ελλήσποντος 100
- Καρία 70 / Αιολίδα 60 / Λυκία 50 / Παμφυλία 30
- Δωρίδα (Μικρά Ασία) 30 / Κυκλάδες 17

ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΙ (560-478 π.Χ.)

Ο Ηρόδοτος καταγράφει ποιοι έλαβαν μέρος. Από την μια μεριά ήταν οι Αθηναίοι οι Κορίνθιοι - οι Σπαρτιάτες δεν πήγαν γιατί είχαν γιορτή - και από την άλλη ήταν οι Πέρσες με χιλιάδες καράβια δικά τους αλλά και κάποιοι άλλοι, φιλοπερσικές ή υποτελείς πολιτείες.

Στις φιλοπερσικές πολιτείες ήταν και η Κύπρος με 150 καράβια. Οι πρώτοι που διαλύθηκαν στη ναυμαχία της Σαλαμίνας ήταν οι κύπριοι... Διέλυσαν οι Αθηναίοι πρώτα τους Κύπριους, ποιος μπορεί να υποθέσει το γιατί!.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (431-404)

Θουκυδίδη: Ιστορία του Πελοποννησιακού Πολέμου

Μετάφραση: Ελευθέριος Βενιζέλος

94. Εκστρατεία των Ελλήνων υπό τον Σπαρτιάτην Πausανίαν

Ενώ τοιουτοτρόπως οι Αθηναίοι, ευθύς μετά την αναχώρησιν των Περσών, ανήγειραν τα τείχη της πόλεως των και ησυχολούντο με την κατασκευήν των λοιπών έργων, ο Πausανίας, υιός του Κλεομβρότου, εστάλη από την Λακεδαίμονα με είκοσι Πελοποννησιακά πλοία, ως αρχηγός Ελληνικών δυνάμεων. Εις την εκστρατείαν μετείχαν και οι Αθηναίοι με τριάντα πλοία, και ικανός αριθμός από τους άλλους συμμάχους. Και πρώτον διηυθύνθησαν εναντίον της Κύπρου, της οποίας υπέταξαν το μεγαλύτερον μέρος. Έπειτα εναντίον του Βυζαντίου, το οποίον κατείχετο από τους Πέρσας, και το εκυρίευσαν κατόπιν πολιορκίας.

Αυτά τα γράφει ο Θουκυδίδης και τα μεταφράζει ο Ελευθέριος Βενιζέλος, μια υπέροχη μετάφραση, τι βρίσκεται ελεύθερη στο διαδίκτυο.

<https://www.mikrosapoplous.gr/thucy/vivlia/contents.htm>

Αμέσως μετά την ναυμαχία της Σαλαμίνας, μετά από μερικά χρόνια όταν αποχώρησαν οι Πέρσες πέρα από την Μικρασία, οι Αθηναίοι οχύρωσαν την πόλη τους και άρχισαν να τιμωρούν όσους έπρεπε να τιμωρήσουν. Τους πρώτους που τιμώρησαν ήταν τους Κυπραίους.

112. Εκστρατεία Αθηναίων εις Κύπρον και Δελφούς

Μετά παρέλευσιν τριών ετών, συνομωλογήθη συνθήκη πενταετούς ειρήνης μεταξύ Πελοποννησίων και Αθηναίων. Ως εκ τούτου οι τελευταίοι απέσχον επι του παρόντος από πολέμου εναντίον Ελλήνων, εξεστράτευσαν όμως εναντίον της Κύπρου, με στόλον διακοσίων Αθηναϊκών και συμμαχικών πλοίων, υπό την αρχηγίαν του στρατηγού Κίμωνος. Τμήμα του στόλου αυτού αποτελούμενον από εξήντα πλοία, έπλευσεν εις την Αίγυπτον συνεπεία προσκλήσεως του βασιλέως των ελών Αμυρταίου ενώ ο λοιπός στόλος ήρχισεν την πολιορκίαν του Κιτίου. Αλλ' επειδή απέθανεν ο Κίμων, ενέσκηψε δε κατόπιν λιμός, οι Αθηναίοι εγκατέλειψαν το Κίτιον, και κατά τον πλούν της επιστροφής, όταν ευρίσκοντο προ της Σαλαμίνας της Κύπρου, συνήψαν ναυμαχίαν και ευθύς αμέσως πεζομαχίαν εναντίον Φοινίκων και Κυπρίων και Κιλικίων, και νικήσαντες κατά γην και θάλασσαν, επέστρεψαν εις τα ίδια, συνοδευόμενοι και από το τμήμα του στόλου το οποίον επέστρεφε από την Αίγυπτο. Μετά ταύτα οι Λακεδαιμόνοι επεχείρησαν την εκστρατείαν του ιερού λεγομένου πολέμου, και καταλαβόντες τον ναόν των Δελφών, τον παρέδωσαν εις τους κατοίκους των Δελφών.

Θυμάστε το άγαλμα του Κίμωνα στη Λάρνακα που «και νεκρός ενίκα», που μας λένε ότι ήρθε να ελευθερώσει την Κύπρο. Ε, ήρθε να τιμωρήσει τους Κυπρίους, ξεκάθαρα το λέει ο Θουκυδίδης. Ο Κίμωνας αρρώστησε και πέθανε. Διαπλέοντας όμως έξω από την Σαλαμίνα, οι Αθηναίοι συνάντησαν τους Κύπριους με τους Φοινίκες και τους Κιλικίους. Τους επιτέθηκαν, «τους έδωσαν και εστήσαν», όχι μόνο στη θάλασσα αλλά τους κυνήγησαν και στη ξηρά.

ΑΝΤΑΛΚΙΔΕΙΟΣ ΕΙΡΗΝΗ 386 πκχ

Η Ανταλκίδειος ειρήνη ήταν η έκβαση του Κορινθιακού πολέμου (395-387 π.Χ.), που σηματοδότησε το τέλος του. Οι Σπαρτιάτες εξαντλημένοι από τον πόλεμο με τους Αθηναίους, τους Θηβαίους, τους Ευβοείς και τους λοιπούς Έλληνες έστειλαν ένα ναύαρχό τους, τον Ανταλκίδα, να υπογράψει ειρήνη με τους Πέρσες του Αρταξέρξη Β' (386 π.Χ.)

Το κείμενο της συνθήκης ειρήνης που υπέγραψε ο Ανταλκίδας με τον Αρταξέρξη Β΄, το διασώζει ο Ξενοφών ως εξής:

Αρταξέρξης βασιλεύς νομίζει δίκαιον τὰς μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις ἑαυτοῦ εἶναι καὶ τῶν νήσων Κλαζομενάς καὶ Κύπρον, τὰς δὲ ἄλλας Ἑλληνίδας πόλεις καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας αὐτονόμους ἀφεῖναι πλὴν Λήμνου καὶ Ἰμβρου καὶ Σκύρου· ταύτας δὲ ὡσπερ τὸ ἀρχαῖον εἶναι Ἀθηναίων. Ὅποτεροι δὲ ταύτην τὴν εἰρήνην μὴ δέχονται, τούτοις ἐγὼ πολεμήσω μετὰ τῶν ταῦτα βουλομένων καὶ πεζῇ καὶ κατὰ θάλατταν καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασιν.

Ὅταν τέλειωσαν οι εκστρατείες τιμωρίας και εξαντλήσαν τις δυνάμεις τους σε εμφυλίους, έκαναν συνθήκη, μια συνθήκη με τον Ξέρξη, να μην πολεμά ο ένας τον άλλο. «Πάρε αυτά που θέλεις, να σου πληρώνουν φόρους και θα μας αφήσεις ήσυχους». . Μέσα σε αυτά που είπαν στον Ξέρξη «κράτησέ τα» ήταν η Κύπρος αλλά και οι Κλαζομενές¹. Οι Κλαζομενές δεν ήταν νησί όπως λέει εδώ ήταν πόλη , αλλά είχε και ένα νησάκι το οποίο ένωσαν από τότε με μια προβλήτα και αυτό το νησάκι δεσπόζει του κόλπου που στο βάθος είναι η Σμύρνη, ελέγχει δηλαδή τον κόλπο που καταλήγει στην Σμύρνη, και η Κύπρος ελέγχει τον κόλπο που καταλήγει στη Φοινίκη.

Στους Κύπριους του σήμερα δεν αρέσει που ο Ανταλκίδας² έκανε αυτή την ειρήνη, το φέρουν βαριά. Δεν εννοούν να καταλάβουν ότι είναι αναλώσιμοι, ότι δεν αποτελούν εξαίρεση από τον γενικό κανόνα της γεωπολιτικής.

¹ Οι Κλαζομενές (Κλαζομεναί) ήταν σημαντική αρχαία πόλη της Μικράς Ασίας, στην Ιωνία, νότια της Σμύρνης.

² **Ανταλκίδας ή Αντιαλκίδας:** Ιστορικό πρόσωπο, ναύαρχος της αρχαίας Σπάρτης, γιος του ολυμπιονίκη Λέοντος. Το 393/392, ενώ η Σπάρτη βρισκόταν σε πόλεμο με την Αθήνα και τους συμμάχους της, ο Ανταλκίδας εστάλη στις Σάρδεις για διαπραγματεύσεις με τον σατράπη Τιρίβαζο, στον οποίο πρότεινε συνθήκη ειρήνης. Το 387/6 π.Χ. ο Ανταλκίδας εστάλη από την Σπάρτη στον μέγα βασιλέα των Περσών Αρταξέρξη για νέες διαπραγματεύσεις με τους Πέρσες και τη σύναψη ειρήνης και συμμαχίας. Ο Ανταλκίδας πρότεινε στον Αρταξέρξη, μεταξύ άλλων, την αναγνώριση της περσικής κυριαρχίας στη Μικρά Ασία και στην Κύπρο. Η συνθήκη που υπεγράφη έμεινε γνωστή ως ανταλκίδειος ειρήνη ή και βασιλείος ειρήνη.

Τι τραγούδι να σου γράψω

<https://kithara.to/stixoi/NDc2ODI2OTU1/ti-tragoudi-na-sou-protopsalti-alkistis-lyrics>

Μουσική: Ανδριόπουλος Ηλίας

Στίχοι: Μπουρμούλης Μιχάλης

Ερμηνεύει: Πρωτοψάλτη Άλκηστις

Τι τραγούδι να σου γράψω να 'χεις για να τραγουδάς
πάν' οι ώρες πάν' οι μέρες τα Σάββατα κι οι Δευτέρες
Όπως χάνονται οι κουβέντες στα στενά της αγοράς
όπως χάνονται οι κουβέντες στα στενά της αγοράς

Και συ 'σαι πολιτεία που σε ψάχνω μες στο χάρτη
και γω 'μαι φυλλαράκι μες στις παγωνιές του Μάρτη
Και συ 'σαι πολιτεία που σε ψάχνω μες στο χάρτη
και γω 'μαι φυλλαράκι μες στις παγωνιές του Μάρτη

Πάνω στο χαρτί απλώνει ένας μαύρος ουρανός
το παράπονο με πιάνει και σου γράφω με μελάνι
Η ζωή είναι καράβι κι ο καιρός κατακλυσμός
η ζωή είναι καράβι κι ο καιρός κατακλυσμός

Και συ 'σαι πολιτεία που σε ψάχνω μες στο χάρτη
και γω 'μαι φυλλαράκι μες στις παγωνιές του Μάρτη
Και συ 'σαι πολιτεία που σε ψάχνω μες στο χάρτη
και γω 'μαι φυλλαράκι μες στις παγωνιές του Μάρτη

Αυτή η Κύπρος λοιπόν που είναι στην άκρη του αρχιπελάγους εδώ περιγράφεται
όχι σαν ένα «χρυσοπράσινο φύλλο ριγμένο στο πέλαγο», αλλά σαν ένα απλό
«φυλλαράκι».

Η ζωή είναι καράβι αλλά ο καιρός κατακλυσμός και το περιβόητο
Χρυσοπράσινο φύλλο είναι ένα νησί στην άκρη της θάλασσας, στην άκρη
του αρχιπελάγους των Ελλήνων.

Όπως μας λέει ο υπέροχος Μιχάλης Πασιαρδής:

Αδέρφια άνθρωποι σας χαρίζω κλωνάρι ελιάς από ψηλά.

Μα, κοιτάξτε μόνο το γεωγραφικό σχήμα της Κύπρου... Δεν είναι σαν μουσικό όργανο; Της περνάς χορδές, κι αμέσως βγάζεις ήχο... Το πρωταρχικό μου είναι η αγάπη μου για τον τόπο μου, στον οποίο άξιζε καλύτερη τύχη. Κρίμα γι' αυτό που συνέβηκε και γι' αυτό που συμβαίνει.

Μιχάλης Πασιαρδής (1941 – 2021)

<https://dialogos.com.cy/aderfia-anthropoi-sas-charizo-klonari-elias-apo-psila/>

Αυτό που εννοεί ο βάρδος μας με την οξύτητα του μυαλού του, την ομορφιά της γλώσσας του και την πραότητα της ματιάς του, ουσιαστικά αυτό που θέλει να μας πει, είναι :

Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ...

<https://www.youtube.com/watch?v=niqrjP1VDeY>

Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης

Στίχοι: Οδυσσέας Ελύτης

Ερμηνεύει: Γρηγόρης Μπιθικώτσης

Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ και μυρσίνη εσύ δοξαστική
μη παρακαλώ σας μη, μη παρακαλώ σας μη
μη παρακαλώ σας μη, λησμονάτε τη χώρα μου

Αετόμορφα έχει τα ψηλά βουνά στα ηφαιστεια κλήματα σειρά
και τα σπίτια πιο λευκά στου γλαυκού το γειτόνεμα

Τα πικρά μου χέρια με τον κεραυνό τα γυρίζω πίσω απ' τον καιρό
τους παλιούς μου φίλους καλώ με φοβέρες και μ' αίματα

Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ και μυρσίνη εσύ δοξαστική

μη παρακαλώ σας μη λησμονάτε τη χώρα μου

Είχα την πρόθεση να διακόπτω τη μουσική, να δίδω μόνο τους ρυθμούς ,γιατί αυτά που λέω έρχονται σε αντίθεση και αντίφαση με αυτά που λένε οι ποιητές. Ποιας δικαιοσύνης; Ποιος ήλιος; Ποιας χώρας;

Όταν οι Έλληνες της Νήσου αυτής δεν βλέπουν το συμφέρον τους και τις πραγματικότητες και επιμένουν πως για όλα φταίνε οι βάρβαροι...

Οι βάρβαροι...

Και ήρθαν βάρβαροι και άλλοι βάρβαροι.

Ποιοι αλήθεια είναι οι βάρβαροι;

Μην είναι οι Ενετοί με τα κάστρα και τα εμπόρια;

Μην είναι οι Φράγκοι με τις ελιές, τα αμπέλια και τις εκκλησιές;

Μην είναι οι Οθωμανοί με τους νερόμυλους και τα υδραγωγεία,

με τις καλλιγραφίες και τις μουσικές,

με την ανεξιθρησκεία;

Και ήρθαν οι Εγγλέζοι.

Και έκτισαν οδικό δίκτυο.

Και άπλωσαν δίκτυο ύδρευσης.

Και άνοιξαν σχολεία με το γραφείο της παιδείας.

Και ίδρυσαν γεωργική τράπεζα και συνεργατισμό

μαι εξάλειψαν τους τοκογλύφους.

Και κίνησαν την αγορά με κοινωνικές χορηγίες

με τους κούκους και τες αβκολιές.

Με συστήματα διοίκησης.

Δρομολόγησαν κοινωνική συμμετοχή,

με τη Διασκεπτική.

Εμείς εδώ ...

Εμείς εδώ είμαστε Έλληνες...
Εμείς θέλουμε ελευθερία.
Δεν θέλουμε Άγγλο κυβερνήτη.
Θέλουμε Έλληνα κυβερνήτη.
Κι ας λένε οι δυνατοί του κόσμου
με τα γεωπολιτικά τους και τα συμφέροντα τους
Εμάς δεν μας κόφτει.
Εμείς θέλομεν Ένωσιν και ας τρώγομεν πέτρες.
Ψηφίσαμε στις εκκλησιές,
υπογράψαμε τις δέλτους στο παγκάρι
και πήραμε σβάρνα τα έθνη
να ΑΞΙΟΥΜΕΝ αυτοδιάθεσιν – Ένωσιν.
Μοναχοί το δρόμο επήραμε...

Bir dakika arkadaşım

Ένα λεπτό φίλε μου.

Biz de buradayız

Είμαστε και εμείς εδώ.

Bizim de bir ana vatanımız var

Έχουμε και εμείς μητέρα πατρίδα.

Taksim'i istiyoruz

Εμείς θέλουμε διαμελισμό.

@tringos 2024

Επειδή τα πράγματα σοβαρεύουν και το βλέπω στα πρόσωπά σας προχωρούμε στο παρασύνθημα... που μας έρχεται ανακλαστικά από το δυτικό αρχιπέλαγος, από τα Επτάνησα να καλύψει μια προαιώνια χίμαιρα, μια φενάκη εθνικισμού που ρίζωσε στα χώματα της Γαλλικής Επανάστασης και άνθισε στα υπαρκτά και στα ευκαταία εδάφη όπου φυτρώνουν οι Έλληνες, έχει το όνομα «Αλυτρωτισμός» και σημαίνει «όλοι οι Έλληνες στη φύτρα τους»...

ΣΚΕΠΑΣΕ ΜΑΝΑ ΣΚΕΠΑΣΕ

- Ένωσις 1864
- Ριζοσπάστες
- Σ' ένα παπόρο

Η ΣΗΜΑΙΑ ΜΑΣ - 1863

<https://www.youtube.com/watch?v=PglqVNalY5M>

Στιχουργός: **Αχιλλέας Παράσχος (1838-1895)**

Συνθέτης: Της **Σπυριδων Καίσαρης (1859-1946)**, Επιθ. Στρ/κων Μουσικών

Σκέπασε, Μάνα, σκέπασε, γαλανομάτα κόρη,
καθώς εσκέπασες κι εμάς και τ' άλλα τα παιδιά σου.
Ροβόλα χώρες και χωριά και θάλασσες και όρη
και βάλε τα μες την πλατειά και γαλανή σκιά σου (δισ).

Επειδή λοιπόν ο Αχιλλέας Παράσχος που ήταν πολύ της μόδας τότε στα αθηναϊκά σαλόνια, έγραψε αυτό το ποιηματάκι και ένας νεαρός από την Κέρκυρα ο Σπυριδων Καίσαρης έγραψε αυτό το σκοπό, το μελοποίησε με λίγα λόγια, και προέκυψε ως το θούριο των Ριζοσπαστών της Επτανήσου. Η εξέγερση των Ριζοσπαστών στόχευσε στην ένωση της Επτανήσου με την Ελλάδα που αγωνιζόταν να ξεφύγει από τη μιζέρια του απόηχου της τουρκοκρατίας, του εμφυλίου πολέμου και της οικονομικοπολιτικής εξάρτησης από τις μεγάλες δυνάμεις.

Το θούριο γράφτηκε μέσα στο κλίμα της εξέγερσης των Επτανησίων, για ένωση με την Ελλάδα, απελευθέρωση από τους Άγγλους - εμείς είχαμε τους ΕΟΚΑτζήδες, εκεί είχαν τους ριζοσπάστες.

Το «Σκέπασε μάνα Σκέπασε» ήταν το αντίστοιχο με το «'Ηταν Πρώτη Απριλίου» που τραγουδούσαμε στην Κύπρο στο ρυθμό **Oh my darling, Clementine** όταν οι Κύριοι αγωνιζόνταν να διώξουν τους Άγγλους για να ενωθούν με την Ελλάδα. Αυτός, λοιπόν ο νεαρός Σπύρος Καίσαρης έγραψε την μουσική όντας μαθητής του γυμνασίου και έδωσε την παρτιτούρα στο Μάντζαρο³ ο οποίος τον δέχτηκε ως μαθητή του. Αυτό το θούριο το ακούγαμε καθημερινά εμείς οι παλαιοί στη εκπομπή του ραδιοφωνικού σταθμού Αθηνών (μέχρι το 1952, μετά έγινε ΕΙΡ και οι εκπομπές συνεχίζονταν αμείωτα) και υπέθαλπε το εθνικό φρόνημα στους αλύτρωτους Έλληνες...

Η σημαία που βλέπετε πιο πάνω κυμάτιζε στην «Επτάνησος πολιτεία» (1800 – 1807) που ήταν ανεξάρτητο προτεκτοράτο με προστάτες τον τσάρο των Ρώσων και τον σουλτάνο των Οθωμανών, προτεκτοράτο μεν αλλά ανεξάρτητο. Την Επτάνησο Πολιτεία διαδέχθηκε το 1815 το αυτόνομο «Ηνωμένο κράτος των Ιονίων Νήσων» υπό την προστασία της Αγγλίας. Οι ριζοσπάστες κάνανε αγώνα (1848 – 1864) για να καταργηθούν τα προνόμια της αριστοκρατίας και να ενωθούν τα Επτάνησα με την Ελλάδα. Ο παραλληλισμός με την Κύπρο είναι εμφανής. Το πνεύμα των ριζοσπαστών υπάρχει ακόμα στο Επτάνησα, τη σημαία

³ Ο Νικόλαος Χαλικιόπουλος Μάντζαρος (26 Οκτωβρίου 1795, Κέρκυρα – 12 Απριλίου 1872, Κέρκυρα) ήταν Έλληνας συνθέτης, ιδρυτής της μουσικής Επτανησιακής Σχολής. Θεωρείται ένας από τους ανθρώπους που έβαλαν τις βάσεις για την ελληνική έντεχνη μουσική. Είναι ο συνθέτης της μουσικής του Εθνικού Ύμνου «Ύμνος στην Ελευθερία»

που βλέπετε μου την έδωσε ο Γεράσιμος πριν μερικά χρόνια, θιασώτης σύγχρονου «κινήματος» για επανασύσταση της Ανεξαρτήτου Επτανήσου Πολιτείας...

Η Ένωση των Επτανήσων έγινε το 1864⁴ μέσω δωρεάς της Αγγλίας ως προίκα σε ένα αγγλόφιλο βασιλιά που έστειλαν στην Ελλάδα⁵. Τη μέρα λοιπόν της προσάρτησης οι επανήσιοι κράτησαν τα παράθυρά τους «κατενάτσιο»⁶, ερμητικά κλειστά, σημάδι πένθους, γιατί ο αγώνας των ριζοσπαστών ήταν μεν η Ένωση αλλά αφού πρώτα επικρατήσει κοινωνική δικαιοσύνη με κατάργηση της αριστοκρατίας του λίμπρο ντόρο, και όχι δωρεά ενός βασιλιά προς ένα άλλο βασιλιά.

Σχετικά με των Αγώνα των Ριζοσπαστών, θα έχετε ακούσει το τραγούδι όπως το ανέδειξε ο Λουκιανός Κελαηδόνης. Είναι μια καντάδα πολύ αγαπητή στις λαϊκές χορωδίες των επανήσιων, που προβάλλεται ενσυνείδητα ως ο ύμνος της αντίστασης και του αγώνα τους για κατάργηση της αγγλικής κυριαρχίας για ένωση με την Ελλάδα :

Σ' ένα Παπόρο Μέσα

<https://www.youtube.com/watch?v=NCx7LwNn9S4>

Σ ένα Παπόρο μέσα, όλοι μέσα όλοι μέσα
σ ένα Παπόρο μέσα μας εμπάρκάρανε
γαλέτες παξιμάδια, γαλέτες παξιμάδια
γαλέτες παξιμάδια μας ετρατάρανε

Ζάκυνθος Κέρκυρα δεν θα σας ξαναδώ
Ζάκυνθος Κέρκυρα δεν θα σας ξαναδώ

Κ ένας Κεφαλλονίτης κι ένας Κεφαλλονίτης
Κι ένας Κεφαλλονίτης απ την Αγιά Ευφημιά
τα ρούχα του γυρεύει τα ρούχα του γυρεύει
τα ρούχα του γυρεύει δεν τα βρε πουθενά.

Ζάκυνθος Κέρκυρα δεν θα σας ξαναδώ
Ζάκυνθος Κέρκυρα δεν θα σας ξαναδώ.

Καπέλο κροκιδένιο καπέλο κροκιδένιο
καπέλο κροκιδένιο και στρίλινο βρακί
πιστόλα καλαμένια πιστόλα καλαμένια
πιστόλα καλαμένια και βέργινο σπαθί.

⁴ Η Ένωση των Επτανήσων με την Ελλάδα πραγματοποιήθηκε με τη συνομολόγηση της συνθήκης του Λονδίνου στις 21 Μαΐου 1864.

⁵ Από τότε που η Ελλάδα έγινε ανεξάρτητο κράτος, οι κάτοικοι των νησιών του Ιονίου ασκούσαν πιέσεις στους Βρετανούς για ένωση με την Ελλάδα. Η απόφαση για παραχώρηση των νησιών επηρεάστηκε επίσης από την ανάληψη του ελληνικού θρόνου από τον Δανό πρίγκιπα Γεώργιο, ενός αφοσιωμένου Αγγλόφιλου.

⁶ Ιταλ.: catenaccio = αμπαρωμένη πόρτα

Ώστε κοντεύουμε να φθάσουμε, Έρμιππε.
Μεθαύριο, θαρρώ· έτσ' είπε ο πλοίαρχος.
Τουλάχιστον στην θάλασσά μας πλέουμε,
νερά της Κύπρου, της Συρίας, και της Αιγύπτου,
αγαπημένα των πατρίδων μας νερά.
Γιατί έτσι σιωπηλός; Ρώτησε την καρδιά σου,
όσο που απ' την Ελλάδα μακρυνόμεθα
δεν χαίροσουν και συ; Αξίζει να γελιούμαστε; —
αυτό δεν θα 'ταν βέβαια ελληνοπρεπές.
Ας την παραδεχθούμε την αλήθεια πια·
είμεθα Έλληνες κι εμείς — τί άλλο είμεθα; —
αλλά με αγάπες και με συγκινήσεις της Ασίας,
αλλά με αγάπες και με συγκινήσεις
που κάποτε ξενίζουν τον Ελληνισμό.
Δεν μας ταιριάζει, Έρμιππε, εμάς τους φιλοσόφους
να μοιάζουμε σαν κάτι μικροβασιλείς μας
(θυμάσαι πώς γελούσαμε με δαύτους
σαν επισκέπτονταν τα σπουδαστήριά μας)
που κάτω απ' το εξωτερικό τους το επιδεικτικά
ελληνοποιημένο, και (τί λόγος!) μακεδονικό,
καμιά Αραβία ξεμυτίζει κάθε τόσο
καμιά Μηδία που δεν περιμαζεύεται,
και με τί κωμικά τεχνάσματα οι καημένοι
πασχίζουν να μη παρατηρηθεί.
Α όχι δεν ταιριάζουνε σ' εμάς αυτά.
Σ' Έλληνας σαν κι εμάς δεν κάνουν τέτοιες μικροπρέπειες.
Το αίμα της Συρίας και της Αιγύπτου
που ρέει μες στες φλέβες μας να μη ντραπούμε,
να το τιμήσουμε και να το καυχηθούμε.

Έγραψε ο Καβάφης, το πιστοποιεί και ο Τάκης ότι είμαστε Έλληνες , αλλά
είμαστε και ολίγον ανατολίτες.

Ας ανατρέξουμε στις ρίζες, να κάνουμε μια ανάλυση αίματος μέσω μουσικών και
ποιητικών ακουσμάτων, να δούμε αν όντως είμαστε αυτό που λέει ο Καβάφης.

Ακούστε το τραγούδι προσεκτικά και απολαύστε...

Ανάλυση αίματος ...

Στην αγορά του Αλ Χαλίλι (3,57)

<https://www.youtube.com/watch?v=40IX0AjcGCQ>

Στίχοι: Νίκος Ζούδιαρης

Μουσική: Νίκος Ζούδιαρης

Ερμηνευτής: Αλκίνοος Ιωαννίδης

Ο άνεμος θα καίει στη γή του Νείλου
μια αρχαία μυρωδιά θα μας μεθά
Στον τροπικό όπως θα 'σαι του Καρκίνου
μέσα σου θα γεννιέται μια θεά.
Μ' άγιο καπνό θα υφάνεις το χρησμό σου
για να μου δώσεις όταν θα ζητώ.
Να μπώ ιεροφάντης στον ναό σου
να σ' ερμηνεύσω και να ερμηνευτώ.

Στην αγορά του Αλ Χαλίλι
θα πουλάν τα δυο σου χείλη
δυο περιουσίες και άλλη μια
Τέσσερις εγώ θα δώσω
θα πληρώσω όσο-όσο
να μου κάνουν μια μελανιά.
Να μου κάνουν μια μελανιά.

Θα σου αγοράσω στο Καρνάκ μπακίρια
με καλλιτέχνες θα τα πιούμε ιθαγενείς.
Τις νύχτες θα σου κάνω τα χατίρια
όσα ποτέ σου δε σου έκανε κανείς.
Θα 'μαι η πηγή στην άαση της Σίβας
θα είσαι ο διαμαντένιος ουρανός.
Θα γίνεις η βασίλισσα της Θήβας
κι εγώ ένας μαγεμένος Φαραώ.
Στην αγορά του Αλ Χαλίλι...

Η φωτογραφία με τες χαλκομαίρισσες δεν είναι στο Καρνάκ. Είναι από τη Λευκωσία στην αρχή της οδού Ερμού – τέρμα οδού Πάφου, μετά το μηχανουργείο στο καντούνι του Χατζηκυριάκου όπου ήταν η γωνιά των χαλκοματάδων μέχρι το 1963 ...

ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ

Οι Κύπριοι ξεκίνησαν τις προσπάθειες τους για απαλλαγή από το καθεστώς αποικιοκρατίας των Άγγλων με διεθνοποίηση του ζητήματος ζητώντας «Αυτοδιάθεση – Ένωση»

ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ

Δήλωση του αντιπροσώπου της Ινδίας Κρίστα Μένον στη Γενική Συνέλευση ΟΗΕ 1954 :

«Οι Κύπριοι είναι ένα έθνος και δεν είναι ούτε Έλληνες ούτε Τούρκοι. Είναι Κύπριοι...».

Από το πρώτο ουσιαστικό βήμα διεθνοποίησης του Κυπριακού, την προσφυγή στον ΟΗΕ (1954), η ελληνοκυπριακή ηγεσία δεν μπόρεσε να αντιληφθεί τις αντιφάσεις των επιλογών που ακολουθούσε. Η εμμονή της σε έναν ετεροχρονισμένο αλυτρωτισμό με την προβολή της Ένωσης με την Ελλάδα βρισκόταν σε άκρα αντίφαση με τον αντιαποικιακό χαρακτήρα του κυπριακού αιτήματος.

Η προσφυγή του 1954, παρότι είχε ως τίτλο την αυτοδιάθεση, υποστηρίχθηκε με επιχειρήματα υπέρ της Ένωσης. Αυτό επέτρεψε στη βρετανική αντιπροσωπεία, αλλά και στην τουρκική, να εμφανίσουν το ζήτημα όχι ως αίτημα ελευθερίας, αλλά ως ζήτημα διεκδίκησης μίας χώρας από μίαν άλλη χώρα.

Έτσι το εξέλαβε και ο Ινδός Αντιπρόσωπος στον ΟΗΕ Κρίσνα Μένον, ο οποίος, τοποθετώντας τον κυπριακό αγώνα στο πλαίσιο του παγκόσμιου αντιαποικιακού κινήματος, υποστήριξε την ανεξαρτησία της Κύπρου. Αλληπάλληλες ήττες της ελληνικής πολιτικής για αυτοδιάθεση-ένωση στη ΓΣ του ΟΗΕ, καθώς και ο κίνδυνος της διχοτόμησης από την εφαρμογή του σχεδίου Μακμίλαν (Ιούνιος 1958), οδήγησαν την ελληνική κυβέρνηση και τον Μακάριο σε στροφή προς λύση ανεξαρτησίας την οποία πεισματικά απέρριπταν από το 1955 υπό σαφώς καλύτερους όρους.

Προς αυτή την κατεύθυνση κινείτο παρασκηνακά και η κυβέρνηση των ΗΠΑ στη διάρκεια της ΓΣ του ΟΗΕ το φθινόπωρο του 1958.

Απόσπασμα από τη μελέτη του Τάκη Χατζηδημητρίου, που θα δημοσιευτεί σύντομα σε μια έκδοση για τα 50χρονα της εισβολής.

Μια ψυχογραφική ανάλυση...

Καρτερούμεν

<https://www.youtube.com/watch?v=mtOkIg03Dz8>

Στίχοι: Δημήτρης Λιπέρτης (1866 -1937)

Μουσική: Δημήτρης Λάγιος (1952 - 1991)

Ερμηνευτής: Γιώργος Νταλάρας

Καρτερούμεν μέραν νύχταν
Να φυσήσει ένας αέρας
Στουν τον τόπον πο 'ν καμένος
Τζ' εν θωρεί ποττέ δροϊάν

Για να φέξει καρτερούμεν
Το φως τζείνης της μέρας

Πο 'ν να φέρει στον καθ' έναν
Τζαι δροσιάν τζαι ποσπαϊάν

Προφανώς ο στίχος αναφέρεται στα μελτέμια του αρχιπελάγους από όπου καρτερούμε μέρα νύχτα να φυσήσει ένας αέρας... Στίχοι Δημήτρη Λιπέρτη, η ψυχή της Κύπρου, μουσική Δημήτρης Λάγιος το παιδί από την Κέρκυρα που έζησε στη Κύπρο και δημιούργησε μουσικά με τη Διάσταση Λεμεσού - η μισή του τέφρα σκορπίστηκε από τους φίλους του μεταξύ Λεμεσού και Πάφου, η άλλη μισή στη θάλασσα της πατρίδας του.

Ο ΑΓΩΝΑΣ

**Καρτερώντας, έκαναν αγώνα
για να φύγουν οι Άγγλοι κυβερνήτες
και να έρθουν Ελλαδίτες.
Κρυπτόμενοι αντάρτες
εθνικοφρονούντες,**

αποκλειομένων των υπολοίπων κυπρίων.
Οπλαρχηγός ο Χίτης Τρικωμίτης Έλλην Αξιωματικός.
Αρχηγός ο εθνάρχης του έθνους των κυπρίων
Δεσπότης Νέας Ιουστινιανής και πάσης Κύπρου.
Και γέμισεν ο τόπος ήρωες
και αγωνιστές παντός διαμετρήματος.

Με εκείνα και με τούτα
οι τρεις μητέρες πατρίδες συμφώνησαν
και ίδρυσαν
Ανεξάρτητη Κυπριακή Δημοκρατία.
Κυπριακή και Δικοινοτική.
Όχι πολύ ανεξάρτητη,
όχι πολύ δημοκρατία.
Όσο χρειάζεται!
Νενικήκαμεν !
Αλλά επιμένωμεν:
Ένωσις ή θάνατος.
Μετά από συνοπτικές προετοιμασίες
αμφοτέρωθεν, οι κυπραίοι
σκότωσαν μιαν ιέρεια για αφορμή,
ανέσυραν τα άρματα,
και όρμησαν να σφάξουν οι μεν τους δε.
Και γράφτηκαν αισχρές ιστορίες κυνηγών.
Και οι σύνοικοι μετονομάσθηκαν
Τουρκοκύπριοι και Ελληνοκύπριοι.
Και ο τόπος μοιράστηκε
με μια πράσινη γραμμή,
που χαραχτηκε
σε ένα εγγλέζικο χάρτη,
με το χρωστήρα ενός Άγγλου στρατηγού.

@tringos 2024

Το πιο πάνω είναι απλές εκφάνσεις ψυχής που δεν μπορώ να εκφράσω διαφορετικά παρά με ποιητική λακωνική γραφή .

Αποτέλεσμα του «αγώνα»: Οριοθετήθηκε η πρώτη διχοτόμηση με εκείνη την «πράσινη γραμμή».

Το επόμενο τραγούδι θεωρείται ως το σήμα κατατεθέν του δράματος της διακοινοτικής διχοτόμησης.

Η πρώτη Διχοτόμηση...

Η δική μου πατρίδα

Yurdunu sevmeliymiş insan

https://www.youtube.com/watch?v=AYO_Xy55Oo4&t=4s

Μουσική: Μάριος Τόκας

Στίχοι: Νεσιέ Γιασίν

Ερμηνεύουν: Μάριος Τόκας / Άντρη Κωσταντίνου

Πόσο εύκολα σπάζουν τα τείχη και οι πράσινες γραμμές

Λένε πως ο άνθρωπος πρέπει την πατρίδα ν αγαπά] 2x

Έτσι λέει κι ο πατέρας μου συχνά] 2x

Η δική μου η πατρίδα έχει μοιραστεί στα δυο] 2x

Ποιο από τα δυο κομμάτια πρέπει ν' αγαπώ] 2x

Yurdunu sevmeliymiş insan,
öyle diyor hep babam.

Benim yurdum ikiye bölünmüş ortasından,
hangi yarısını sevmeli insan?

ΙΔΕ Η ΕΝΩΣΙΣ ECCE ENOSIS

Να την λοιπόν η πρώτη διχοτόμηση και ιδού και η Ένωση για την οποία ακόμη ανανεώνουμε ψηφίσματα. Ο Τάκης Χατζηδημητρίου στα βιβλία του μας διασώζει την επιστολή του Μακαρίου προς τον Γεώργιο Παπανδρέου, 1964, μόλις είχαμε πετάξει τα κεκτημένα, μόλις τα τινάξαμε όλα στον αέρα. Φαίνεται ότι για όλα είναι ενήμερη η επίσημη, με διεργασίες μεταξύ Μακαρίου και Γεωργίου Παπανδρέου. Ο Παπανδρέου ζητά εξηγήσεις από τον Μακάριο και ο Μακάριος απαντά.

Ο Πρόεδρος Μακάριος με μακρά επιστολή του (1.3.1964) στην οποία τοποθετείται επί όλων των ζητημάτων που τίθενται στην επιστολή Παπανδρέου, κυρίως δε στα περι εθνικού κέντρου.

Τάκη Χατζηδημητρίου: «ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 1964 – 1967»

«Σκοπός μας, κύριε Πρόεδρε, είναι η κατάλυσις των Συμφωνιών Ζυρίχης και Λονδίνου, δια να δύναται αδεσμεύτως ο Ελληνικός Κυπριακός λαός, εν συνεννοήσει μετά της Μητρός πατρίδος, να καθορίση το μέλλον του. Είμαι ο υπογράφας τας συμφωνίας αυτάς εκ μέρους των Ελλήνων της Κύπρου. Κατά την προσωπικήν μου γνώμην, υπο τας επικρατούσας τότε συνθήκας "ουκ ην άλλως γενέσθαι". Ουδ επί στιγμήν όμως επίστευσα ότι αι Συμφωνίαι θα απετέλουν μόνιμον καθεστώς. Ήτο καθεστώς σκληράς ανάγκης και, κατά την άποψίν μου, η μη χείρων τότε λύσις του Κυπριακού δράματος. Έκτοτε διεθνώς και επιτοπίως ήλλαξαν αι συνθήκαι, νομίζω δε ότι ήλθεν ο καιρός δια να επιχειρήσωμεν την απαλλαγήν μας εκ των επιβληθεισών Συμφωνιών.

Αντιλαμβάνομαι καλώς ότι δεν είναι εύκολον το εγχείρημα. Μακρός και πολύ επίπονος θα είναι ο αγών. Πιστεύω όμως απολύτως εις την τελικήν κατίσχυσιν του δικαίου. Ο αγών μας διεξάγεται τώρα επι πολιτικού και επι στρατιωτικού πεδίου. Επι του πρώτου πεδίου ωδηγήθημεν εξ ιδίας πρωτοβουλίας. Επι του δευτέρου εφθάσαμεν εξ ανάγκης».

Διότι έχουμε δίκαιο... Διότι το δίκαιο είναι με το μέρος μας, διότι εμείς ήρταμεν πρώτοι και δικαιούμαστε την πιτα σωστή και τον κύνα χορτάτο...

Όμως πίσω από τα ταρταζούμ του «αγώνα» και της σύμπνοιας με την «μητέρα» η αλήθεια τρέχει ασταμάτητα, μέσα από τον παράλληλο διεθνή διάλογο προς διευθέτηση της γεωπολιτικής κυριαρχίας της νήσου.

Η διαδικασία Άτσεσον

Ο Άτσεσον και οι Αμερικανοί στρατιωτικοί εμπειρογνώμονες, ενστερνίσθησαν τη γραμμή Διάβασης Ακανθούς και νότια του Μπογαζίου.

Ενδιαφέρουσα ήταν η ακόλουθη παρατήρηση των Αμερικανών.

«Η επιφάνεια της Κύπρου είναι 3.572 τετραγωνικά μίλια. Με τα σύνορα τα οποία έγιναν δεκτά, στους Τούρκους θα παραχωρείτο περιοχή 350 ως 400 τετραγωνικών μιλίων, δηλαδή τα 11% περίπου της Κύπρου. [...] Επιπλέον θα ελαμβάνετο και η περιοχή 5 τουλάχιστον καντονίων. Δηλαδή, κατ'αυτόν τον τρόπο, οι Τούρκοι θα είχαν δικαιώματα επί του 25 ως 30% του συνόλου της νήσου».

Η αναφορά μπορεί να θεωρηθεί ως απαρχή διαμόρφωσης του Σχέδιου Γκιουνές που προτάθηκε μετά την εισβολή, στις 12 Αυγούστου 1974, στη Διάσκεψη της Γενεύης.

Το 1964, επειδή αρκετοί εξ ημών, όλοι οι άρρενες, είχαμε ντυθεί στο χακί και είμασταν έτοιμοι να ελευθερώσουμε ... και να κάνουμε δεν ξέρω τί. Μας είχαν στείλει από την Ελλάδα μέχρι και άρβυλα του 2^{ου} παγκοσμίου πολέμου και μας όπλισαν με μαρτίνια Λι Ενφιλντ και τυφέκια Μάουζερ, και αυτόματα στένκαν που είχαν δώσει οι εγγλέζοι στους δικούς τους του εμφυλίου για να νικήσουν τους ελαμίτες. Όμως πίσω από όλα αυτά ήταν ο Άτσεσον. Το σχέδιο Άτσεσον είναι αυτό το απλό πράγμα: «Τόση η έκταση της Κύπρου, βάζουν ένα αλγόριθμο οι Αμερικανοί και βρίσκουν ότι αν δώσουμε 25-30% του συνόλου της νήσου στην Τουρκία και το υπόλοιπο στην Ελλάδα – μείον οι Βάσεις του ΝΑΤΟ, το θέμα λύνεται σχεδόν αναίμακτα... Ο Μακάριος συζητά με τον Γεώργιο Παπανδρέου και αποκαλύπτει «Ουδ'επί στιγμὴν ἐπίστευσα στὴν ἀνεξαρτησία», στόχος μου είναι η Ένωση... Ο Μακάριος, λοιπόν, απορρίπτει το σχέδιο Άτσεσον μετά βλαίων και κλάδων και ίσως καλά έκανε, αλλά ποιο ήταν το πλαν Μπί ;...

Ο Μακάριος απορρίπτει το σχέδιο Άτσεσον

Ο Μακάριος πήγε στην Αθήνα στις 27 Ιουλίου 1964. Τέθηκαν υπόψη του τα σχέδια Άτσεσον και τα συζήτησε διεξοδικά με τον Πρωθυπουργό και τους υπουργούς Εξωτερικών και Άμυνας. Κατέληξαν στις εξής αποφάσεις:

1. Οι συνομιλίες της Γενεύης να θεωρηθούν ως αποτυχούσες.
2. Να απορριφθούν και τα δύο σχέδια Άτσεσον, γιατί και τα δύο είναι διχοτομικά, και αποτελούν συγκαλυμμένη μορφή διπλής ένωσης.
3. Το Κυπριακό να λυθεί μόνο στα πλαίσια των Ηνωμένων Εθνών.
4. Να μελετηθεί και να αποφασιστεί το περιεχόμενο της νέας προσφυγής στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ.
5. Να ενταθεί και να επιταχυνθεί η αμυντική προπαρασκευή του νησιού.
6. Μετά τη Γενική Συνέλευση, να δημιουργηθούν στην Κύπρο τετελεσμένα γεγονότα, είτε με πιεστικές ενέργειες επί των Τούρκων (αποκοπή ηλεκτρικού ρεύματος, νερού, καυσίμων, κλπ.), είτε με δυναμικές πρωτοβουλίες.
7. Να αποκατασταθεί η πλήρης ανεξαρτησία του νησιού, και την κατάλληλη στιγμή να κηρυχθεί η Ένωση».

Συμφωνία καταγραμμένη σε πρακτικά Μακαρίου- Παπανδρέου, αντιπροσώπων αντίστοιχα της Κυπριακής και Ελληνικής κυβέρνησης το 1964. Ήταν και εκείνο το περιβόητο του Γεωργίου Παπανδρέου το οποίο καταγράφει ο Χατζηδημητρίου στο βιβλίο του, με πιστότητα προσωπικής μαρτυρίας. Ο Τάκης μαζί με τον Λουκή Ακρίτα, τον θείο του, επισκέφθηκαν τον Παπανδρέου στο Καστρί. Του είπε ο Τάκης τι γίνεται στη Κύπρο με τους Έλληνες αξιωματικούς να λειτουργούν διχαστικά, και ο Παπανδρέου ανέφερε την κουβέντα περί πολυκατοικίας, για να καταλήξει «δεν έστειλα στην Κύπρο τη Μεραρχία με αυτό τον σκοπό».

Μας χαρίζουν μια πολυκατοικία...

Ενώ ο Γαρουφαλιάς βρισκόταν στη Λευκωσία, συνέρχεται το Υπουργικό Συμβούλιο στην Ελλάδα, ενώπιον του οποίου παρουσιάζεται το δεύτερο σχέδιο Άτσεσον. Ο Μιχάλης Παπακωνσταντίνου, υφυπουργός Άμυνας, καταγράφει ότι η συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου (21 Αυγούστου 1964) υπήρξε πανηγυρική. Γράφει σχετικά:

Ο Πρωθυπουργός, με την γνωστή του ευρηματικότητα και ευφράδεια, υιοθέτησε το Σχέδιο λέγοντας «Μας χαρίζουν μια πολυκατοικία και νοικιάζουμε τη σοφίτα». Όλοι – επαναλαμβάνω με έμφαση «όλοι» - οι υπουργοί και υφυπουργοί το ενέκριναν και όλοι υπέγραψαν τα σχετικά πρακτικά, που ποτέ δεν τα βρήκα χωρίς να μπορώ να πω αν χάθηκαν ή εξαφανίστηκαν σκόπιμα. Μάλιστα, κάποιοι υπουργοί όρθιοι είπαν επί λέξει: «Κύριε Πρόεδρε, είμαι υπερήφανος που είμαι μέλος αυτής της κυβέρνησης».

Η μόνη διέξοδος που μπορούσε να δει ο Παπανδρέου, ήταν η πρόταση που είχε κάνει στις 17 Αυγούστου 1964, η οποία θα μπορούσε, στην εκτίμησή του, να επιτύγχανε την Άμεση Ένωση χωρίς προηγούμενες δεσμεύσεις, απομάκρυνση του Μακάριου, ανακοπή των σοβιετικών, και ανάληψη από την ελληνική κυβέρνηση της διασφάλισης όλων των υποσχέσεών της.

Εμείς, κάπου εκεί χρονικά, εκστρατεύσαμε στη Μασούρα και στα Κόκκινα για να εξοντώσουμε τους Κοκκινιώτες που τελικά μετοίκησαν το 1974 στη Γενί Ερέκιογιου (Νέα Κόκκινα) – τη Γιαλούσα...

Η ΜΗΤΡΙΚΗ ΑΓΚΑΛΗ

Η μητρική αγκάλη

Η Ελληνική Μεραρχία 1964 – 1967/8

1. Διπλωματία κανονιοφόρων ;
2. Η Κύπρος που βρυχάται !
3. Η Κύπρος που αμύνεται ;
4. *The enemy within ...*

Η μητρική αγκάλη της Ελλάδας ξεκινώντας από την αρχή του 1964 μας αγκάλιασε με μια μεραρχία, την «Ελληνική Μεραρχία». Προσωπικά είχα συμμετοχή στην εκφόρτωση του τελευταίου караβιού της μεραρχίας, στη Αμμόχωστο, ήταν τέλος του 1964. Γιατί έστειλε τη συντεταγμένη μεραρχία, 10χιλιάδες στρατό, ο Γεώργιος Παπανδρέου, με συμφωνία και του Μακαρίου, στη Κύπρο; Η επικάλυψη ήταν για να αποτρέψει εισβολή της Τουρκίας. Για ενίσχυση της άμυνας. Στην ουσία ήταν η μια κίνηση διπλωματίας κανονιοφόρων.

Ήξερε ο Παπανδρέου ότι το σχέδιο Άτσεσον ήταν η τελική διευθέτηση, αυτή είναι η κατάσταση, ήταν ώριμος πολιτικός, έβλεπε μακριά. Αλλά επηρεαζόμενος από την δική του μεγαλοπραγμοσύνη, έχοντας και τον Μακάριο που δίπλα του. Σκεφτόταν πονηρώς: «θα πάρω 10 χιλιάδες συντεταγμένο στρατό, θα διαπραγματευτώ και θα πετύχω καλύτερο Άτσεσον». Και εμείς εδώ νομίζαμε ότι θωρακίζεται η Κύπρος αμυντικά, για να πετύχει ο «αγώνας», η Ένωση... Κατέληξε η μεραρχία να λειτουργεί ως μοχλός πίεσης εναντίον του «enemy within ...». Αυτό το «enemy within» το άκουσα από την Μάργκαρετ Θάτσερ όταν εργαζόμουν στην Αγγλία αρχές της δεκαετίας του 1980. Έκανε η Θάτσερ πόλεμο στα Φώκλαντ όταν στην Αγγλία μαινόταν τότε η μεγάλη απεργία των ανθρακωρύχων στην Ουαλία. Τα συνδικάτα ήταν για τη Θάτσερ «The enemy within». Αντίστοιχα για τους «Συμμάχους» στη Κύπρο ήταν ο Μακάριος ο «enemy within».

Αρνείτο ο Μακάριος το σχέδιο Άτσεσον, ξεκάθαρα, γιατί ήθελε ένωση. Ο Παπανδρέου έλεγε μα «μας χαρίζουν μια πολυκατοικία και νοικιάζουμε τη σοφίτα». Και είχε ως μοχλό πίεσης αυτή τη μεραρχία με τους αξιωματικούς της οι οποίοι ήταν άλλοι μπαρουτοκαπνισμένοι του εμφυλίου των «Ταγμάτων Εθνικής Ασφαλείας» και άλλοι ενεργοί NATO-φρονες, μνημένοι του ΙΔΕΑ ...

Ο από μηχανής δαίμων !

Επειδή έξει μιαλλύττερον χτηνόν που τον κάμηλον ...

Ο Μάγιστρος ...

«παίσας τῷ ξίφει

διέκοψε τόν δεσμὸν

καὶ λελύσθαι ἔφη»

Αρριανός, Αλεξάνδρου Ανάβασις

«ο Αλέξανδρος εισήχθη στο νοσοκομείο»

Επειδή όντως με τη Μερραρχία απέκτησε ο Παπανδρέου συγκριτικό πλεονέκτημα, λειτούργησε ο από μηχανής δαίμων, επειδή «υπάρχει μεγαλύτερο χτηνόν που τον κάμηλον» ... Τότε, ο Μάγιστρος ... **«παίσας τῷ ξίφει διέκοψε τόν δεσμόν καὶ λελύσθαι ἔφη»** όπως μας λέει ο Αρριανός στην Αλεξάνδρου Ανάβασις. Είναι αυτό που οι φιλόλογοι μας μετέφεραν ότι είπε ο Μέγας Αλέξανδρος για τον Γόρδιο Δεσμό ότι «τα δεσμά που δεν λύνονται κόβονται».

Η φράση « ο Αλέξανδρος εισήχθη στο νοσοκομείο» έμεινε εκεί επίτηδες, αφορά κάτι μεταγενέστερο.

Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η επανάστασις...
η εθνική κυβέρνησις...

Η χούντα.

Η δικτατορία των συνταγματαρχών.

Ο γύψος.

Η ΕΣΑ (και η ΕΣΑΚ).

Η πρεσβεία του θανάτου...

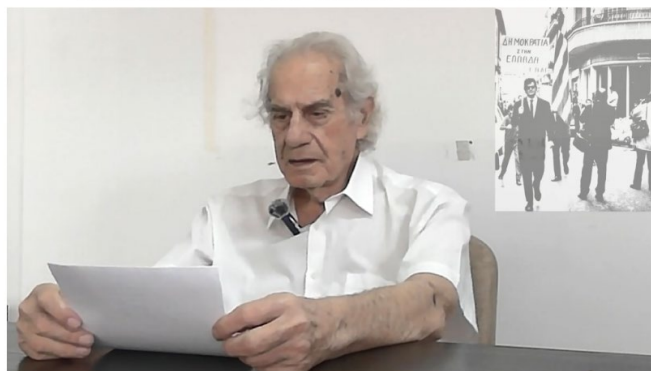
Τί έκανε ο Μάγιστρος; Δρομολόγησε τη Δικτατορία των Συνταγματαρχών.

«Δεν θα μας περιπαίζει κανένας, εμάς.» Θυμάστε και την φράση «Εγώ είμαι ελέφαντας και με την προβοσκίδα μου μπορώ να σας διαλύσω, εσείς είσατε κουνούπια». Είπε ο μάγιστρος και έγινε η επανάσταση και η εθνική κυβέρνηση, η χούντα, η δικτατορία των συνταγματαρχών. Η πουλάδα, ο γύψος, η ΕΣΑ στην Ελλάδα η ΕΣΑΚ στην Κύπρο. Μερικοί από εσάς φάγατε και ξύλο από την ΕΣΑΚ όταν κάνατε διαδήλωση για την αποκατάσταση της δημοκρατίας στην Ελλάδα. Και η πρεσβεία του θανάτου να караδοκεί και να συμπουρκά. Και τότε γράφτηκε το 1971 ένα άρθρο επωνύμως στα ΝΕΑ (εφημερίδα της ΕΔΕΚ).

Ο Τάκης Χατζηδημητρίου περιγράφει σε αυτό το άρθρο τί γινόταν ακριβώς και πως προετοιμαζόταν το πεδίο για τη μοιρασιά στη βάση του συμμαχικού σχεδίου».

Ο κύριος Πρέσβυς

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΑΚΗΣ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ -ΤΑ ΝΕΑ 14/11/1971 - Λευκωσία

Ο κύριος Πρέσβυς (14/11/1971)

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Περνούμε μια περίοδο αβεβαιότητας και σύγχυσης γύρω από τις Κυπριακές εξελίξεις. Στο εσωτερικό κάτω από την ήρεμη επιφάνεια κουφοβράζει η αναταραχή και στο διεθνές πεδίο αναπτύσσεται μια πρωτοφανής, καθώς διαπιστώνεται, παρασκηνιακή δραστηριότητα.

Στο εσωτερικό καλλιεργείται η μισαλλοδοξία, η διάσπαση των εθνικών δυνάμεων και τελικά υποθάλπεται ο ίδιος ο εμφύλιος πόλεμος ενώ γενικότερα επιζητείται η επιβολή διαδικασιών που να εκχωρούν το Κυπριακό σε άλλες δυνάμεις ξένες προς τον Κυπριακό Λαό.

Πηγή της κακοδαιμονίας του Κυπριακού κατόντησε η δικτατορική Κυβέρνηση των Αθηνών και οι εδώ φορείς της.

Ο Πρέσβυς της δικτατορικής κυβερνήσεως κομματίζεται κατά τρόπον απaráδεκτον. Δεν έχει καμιά σχέση με την Ελλάδα. Εκπροσωπεί στην πραγματικότητα τη χούντα που υπέκλεψε με την συνεργασία ξένων δυνάμεων την εξουσία στην Ελλάδα. Κάθε φορά που μιλά η Πρεσβεία εκπέμπει τη μισαλλοδοξία, γίνεται υβριστική και καλλιεργεί συστηματικά τη διάσπαση. Βλέπει τη δημοκρατική πλειοψηφία του Ελληνικού Κυπριακού λαού σαν εχθρική κατάσταση και δεν χάνει ευκαιρία που να μη το κάνει φανερό. Αν συγκεντρώναμε όλες τις δηλώσεις και κείμενα που έδωσε στη δημοσιότητα η Πρεσβεία από την ημέρα που πάτησε το πόδι του στην Κύπρο ο νέος Πρέσβυς, θα σχηματίζαμε την πιο θλιβερή εικόνα για τον άνθρωπο και το έργο που επιτελεί.

Είναι δικαίωμά του να τοποθετεί τον εαυτόν του όσο χαμηλά και αν επιθυμεί. Είναι δικαίωμά του να μετατρέπεται από πρέσβυς της Ελλάδας σε πρέσβυ της χούντας, δεν του επιτρέπεται όμως στον τόπο που είναι διαπιστευμένος να χωρίζει τον λαό σε ημέτερους και εχθρούς. Δεν του επιτρέπεται να καλλιεργεί συνθήκες εθνικού διχασμού.

Στην Κύπρο είχαμε συνηθίσει να βλέπουμε τον Πρόσβυ της Ελλάδας σαν τον συνδετικό κρίκο όλων μας με την Ελλάδα. Η Ελληνική σημαία του Ελληνικού Προξενείου κατά την διάρκεια της αποικιοκρατίας ήταν το σύμβολο της Ελευθερίας για ολόκληρο το λαό. Αλλά και μετά τη Ζυρίχη η Ελληνική Πρεσβεία γενικά στάθηκε πολύ ψηλά. Οι περισσότεροι πρεσβευτές όχι μόνον άφησαν θαυμάσιες εντυπώσεις αλλά εργάστηκαν με συνείδηση ευθύνης. Περιέβαλαν τον λαό με αγάπη και κανένας δεν είπε ότι αυτό το κομμάτι μου ανήκει και οι άλλοι είναι εχθροί μου.

...

Πότε και σε ποια περίπτωση μίλησαν οι προηγούμενοι Έλληνες διπλωμάτες της Λευκωσίας κατά τρόπο κομματικό; Γιατί δεν παραδειγματίζεται από την παράδοση;

Πότε Έλληνας διπλωμάτης σηκώθηκε να επαινέσει τη μια ή την άλλη κυβέρνηση; Γιατί τώρα πρέπει να επαινείται η χούντα;

Αν εξακολουθήσει αυτή η ιστορία είναι βέβαιο ότι θα επισωρευθεί μεγάλο κακό στον τόπο μας. Θα καλλιεργηθεί η διάσπαση και ίσως καταλήξουμε και εμείς είτε σε εμφύλιο σπαραγμό είτε σε δικτατορία. Αν ο κ. Πρόσβυς δεν κατανοεί τη σημασία των έργων και των λόγων του θα πρέπει να του υποδείξει τα καθήκοντά του η Κυπριακή Κυβέρνηση.

Η ενότητα του λαού και οι σαφείς αγωνιστικοί του προσανατολισμοί πρέπει να διασφαλίζονται έναντι οποιασδήποτε διαβρώσεως.

TAKΗΣ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ -ΤΑ ΝΕΑ 14/11/1971 -- Λευκωσία

Δεν ήταν δυστυχώς πολλές οι δυνατές νούσιμες φωνές. Το κλίμα δυστυχώς της εποχής ευνοούσε την υποκρισία στο γνωστό, το λεγόμενο εσωτερικό μέτωπο. Στην ίδια εφημερίδα, την εφημερίδα των σοσιαλιστών, ΤΑ ΝΕΑ 15/3/1971, τους ίδιους μήνες, την ίδια ημέρα ουσιαστικά εντοπίζουμε δυο δημοσιεύματα:

Μια είδηση

Κρατούνται δια το σύνθημα «Έξω η Χούντα».

Δια το σύνθημα «Έξω η Χούντα από την Κύπρο» και άλλα δύο πρόσωπα, οι Κύρος Λυτρίδης, εξ Αθηαίνου και Κώστας Γ Ματσούκας, εξ Αγίου Δομετίου, ετέθησαν υπό οκταήμερον κράτησιν προς διευκόλυνσιν των διεξαγομένων ανακρίσεων.

Ήταν δύο ταπελογράφοι και τους έβαλαν οι συνοδοιπόροι του Χατζηδημητρίου και έφτιαξαν ένα πανό «Έξω η Χούντα από την Κύπρο». Τους συνέλαβε η αστυνομία.

Όμως στην ίδια εφημερίδα, την ίδια ημερομηνία το κύριο άρθρο ανυπόγραφο αναφέρει τα εξής:

Ένα κύριο άρθρο

Η Ύπουλος Εκστρατεία.

Βλασφημίαν επιχειρεί η ιερόσυλος κλίκα. Λυπούμεθα διότι είμεθα υποχρεωμένοι να απαντήσωμεν. ΟΥΔΕΠΟΤΕ εξητήσαμεν να φύγει οιοσδήποτε εκ Κύπρου και δη Έλλην αξιωματικός. Το ετονίσσαμεν πλειστάκις. Και πλειστάκις σκοπίμως το απεισιώπησαν οι γραικύλοι. Εμείς θέλομεν την Ελληνικήν στρατιωτικήν παρουσίαν εις Κύπρον μέχρι της ενσωματώσεώς μας εις τον μητρικόν κορμόν. Και πρώτον είμεθα υπερήφανοι διότι επί Κυβερνήσεως Δημοκρατικού Κέντρου επραγματοποιήθη η εδώ αποστολή των Ελληνικών Δυνάμεων. Θέλομεν τους εδώ Έλληνας αξιωματικούς σύμβολα του Έθνους. Σύμβολα αρραβώνος μέχρι της πλήρους ενώσεως. Εάν άλλοι τους θέλουν ως κομματικά όργανα, τούτο είναι διαφορετικόν.

Και μια προσωπική μαρτυρία

«Αυτό τον αξιωματικό που λέει ότι οι Έλληνες αξιωματικοί θα οδηγήσουν σε εμφύλιο στην Κύπρο, όταν βαρέσει η σάλπιγγα, εγώ θα τον ξηλώσω, θα το κάνω φαντάρο!» Δ/της 3^{ου} Τακτικού Συγκροτήματος, Κυρύνεια 1971

Εργαζόμενοι στο Καράκουμι τρία χιλιόμετρα ανατολικά στην Κερύνεια τότε, το 1971. Επειδή ήμουν στο σώμα των εφέδρων αξιωματικών, με πλησίασαν ο Κώστας Σταυρόπουλος και ο Σάββας Σαββίδης και συναθροιζόμεσταν στο μαγαζί του αδελφού του Σταυρόπουλου, δίπλα από του Σκαναβή, ήταν μαγαζί ΟΠΑΠ, άρα ο ιδιοκτήτης χουντικός. Ήθελαν να με μυσούν στο τί έκαναν υπό την σκέπη και υπό την αιγίδα του συνταγματάρχη διευθυντή του 3^{ου} Τακτικού Συγκροτήματος Κερύνειας. Έκαναν, μου είπαν, αναγνωρίσεις, νυκτερινές ασκήσεις. Με καλούσαν και εμένα. Όταν πήγα στην πρώτη σύναξη διαπίστωση ότι ο κεντρικός αντικειμενικός σκοπός περιστρεφόταν περί του «σηκώνουν κκελέν οι Μακαριακοί, πρέπει να είμαστε έτοιμοι για δράση».. Τους είπα «αυτά που λέτε οδηγούν σε εμφύλιο πόλεμος, πάμε για εμφύλιο;». Στην επόμενη συνάντηση ήταν και ο συγκροτηματάρχης που είπε απευθυνόμενος, δήθεν, γενικά «Αυτό τον αξιωματικό που λέει ότι οι Έλληνες αξιωματικοί θα οδηγήσουν σε εμφύλιο στην Κύπρο, όταν βαρέσει η σάλπιγγα, εγώ θα τον ξηλώσω, θα το κάνω φαντάρο!» Δεν ξαναπήγα. Την ίδια εποχή ο Κώστας Νικολαΐδης μου έφερε ένα πολυγράφο που του έδωσε ο Χατζηδημητρίου για να τον κρύψω στην Κερύνεια που διέμενα - δίπλα από τις αποθήκες των Χαρουπιών κοντά στη Μητρόπολη - διότι είπε «επίκειται αντίσταση σε πραξικόπημα». Αυτό ήταν το κλίμα, στο εσωτερικό μέτωπο.

Στο βακγκραουντ...

Πίσω από όλα αυτά συμβαίνουν τα παρακάτω που θα δείτε εδώ σε προδημοσίευση. Το εντόπισε ο Τάκης μέσα από τα έγγραφα του State Department και θα δημοσιευτεί στο επόμενο του βιβλίο.

ΤΟ ΠΑΖΑΡΙ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΥ

TAKH XATZHΔHMHTPIΟΥ KYΠPOΣ 1967-1974 (προδημοσίευση)

Έγγραφο του Συμβούλου της πρεσβείας των ΗΠΑ στη Λευκωσία Crawford σε επιστολή 19/11/1971 του προς τον Boyatt, υπεύθυνο για το Κυπριακό στο State Department.

...

Θέμα δέκατο: Εθνική Φρουρά. Έχουμε από πολλές πηγές πληροφορίες γύρω από τον τρόπο που διαπαιδαγωγούνται από τους Έλληνες αξιωματικούς οι στρατεύσιμοι που υπηρετούν την θητεία τους. Παρουσιάζουν το Μακάριο ως τον άνθρωπο που θυσίασε την εθνική υπόθεση - που μπορούσε να επιτευχθεί με το σχέδιο Άτσεσον- για να εξυπηρετήσει τις προσωπικές του φιλοδοξίες.

Θέμα ενδέκατο: Ας δούμε και την άλλη διάσταση. Από μια ποικιλία εκθέσεων γνωρίζεις ότι η Τουρκία και οι Τουρκοκύπριοι είναι έτοιμοι μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα έχοντας τη βοήθεια της πρώτης οι δεύτεροι να κινηθούν έξω από τους θύλακες στη Νοτιοανατολική Κύπρο για να σταθεροποιηθούν σε μια συμπαγή και ελεγχόμενη περιοχή, σε μια γραμμή που να ξεκινά από τη Κερύνεια να περνά από τη βόρεια Λευκωσία μέχρι κάτω στη βόρεια Αμμόχωστο. Για παράδειγμα ο Σύμβουλος της τουρκικής πρεσβείας στη Λευκωσία Tunabas μας πληροφόρησε ότι: «θα χυθεί λίγο αίμα και από τις δυο πλευρές αλλά, η δημιουργία ενός διαχωριστικού συνόρου θα είναι στο τέλος η μόνη λύση και ότι αυτή η λύση εμπεριέχει και κάποιες θυσίες».

Προς το παρόν τα γεγονότα μας οδηγούν σε ένα συμπέρασμα ότι: Η Ελλάδα είναι αναμιγμένη σε μια συντονισμένη προσπάθεια για να οικοδομήσει υπόβαθρο στην Κύπρο. Αυτό χρησιμοποιείται κατά κύριο λόγο για την υποστήριξη του Γρίβα εναντίον του Μακάριου. Η Τουρκία και οι Τουρκοκύπριοι είναι έτοιμοι να λαξεύσουν γραμμή ελέγχου στην ανατολική Κύπρο. **Υπάρχει συντονιστικός μηχανισμός μεταξύ της Ελληνικής και της Τουρκικής κυβέρνησης.**

Και ενώ η Ελλάδα και η Τουρκία επιθυμούν να δώσουν στις συνομιλίες και τη διπλωματία μια περαιτέρω ευκαιρία, μας λένουν ότι είναι η τελευταία και λήγει τον Ιούνιο του 1972 και ότι **η διπλή Ένωση μπορεί να είναι στο τέλος η μόνη λύση για την επίλυση του κυπριακού προβλήματος μια για πάντα.**

Ήταν ραπόρτο - αναφορά του τοπικού παρατηρητή του State Department. Εμείς άλλα περιμέναμε... Σε λίγα χρόνια έπεσαν από το υπερπέραν των μητέρων πατριδων τρία συνθήματα το ένα μετά το άλλο. Το πρώτο ήταν από την Αθήνα 15/7/1974 «ο Αλέξανδρος εισήχθη στο νοσοκομείο». Σε μια βδομάδα 20/7/1974 από την Άγκυρα ξεκινά η επιχείρηση «Αττίλας» Attila Kıbrıs Barış Harekâtı, εικάζεται ότι το σύνθημα έναρξης ήταν «Η Αϊδέ να πάει διακοπές». Ένα

μήνα μετά, 14/7/1974, έπεσε και το τρίτο σύνθημα «Η Αϊδέ μπορεί να πάει διακοπές»⁷.

«Ο Αλέξανδρος εισήχθη στο νοσοκομείο» ήταν το συνθηματικό για να ξεκινήσει το πραξικόπημα της χούντας των Ελλήνων αξιωματικών. Το συνθηματικό για την εισβολή της 20^{ης} Ιουλίου ήταν «Απίλας». Το τρίτο σύνθημα «Η Αϊδέ μπορεί να πάει διακοπές», ήταν το σύνθημα της «2^{ης} εισβολής» για την προέλαση προς στην Αμμόχωστο.

Κοντός ψαλμός αλληλούια...

**Αφού δε θέλετε να ζήσετε Ανεξάρτητοι,
και σας αρέσει να νοιώθετε
τον ομφάλιο λώρο της φαντασίας σας,
Και αφού η νήσος δεν έχει κρικέλια
για να τη ρυμουκλήσουν...
Τα μιλήσανε τα συμφωνήσανε.
Διαμέλισαν τον ορίζοντα,
σήκωσαν ψηλά τα ακόντια.
Έστησαν εξ συμφώνου
τις πολιορκητικές μηχανές,
ανάμωσαν τους κριούς,
και βάρεσαν εναλλάξ και κατεπανάληψιν.
Κατάστρεψαν και έσφαξαν.
Ώσπου εγίνηκεν το γαίμαν μας αυλάτζι.
Και ιδού !
Τζείνοι ποτζεί τούτοι ποδά.
Οι άφρονες δεν ήξεραν ότι**

⁷ <https://www.kathimerini.com.cy/gr/kypros/i-aise-na-paei-diakopes>

**πόλεμος πάντων πατήρ,
και ένωση σημαίνει
«Οπού προλάβει,
Ότι αρπάξεις άρπαξες».
Άλλαι μεν βουλαί «μητέρων»
άλλαι δε βουλαί των δυνατών
που ορίζουν
Τη γεωπολιτική ισορροπία.
Και έτσι !
Μας έδωσαν ανάσα αναμονής
πέρκι φέρουμεν τον νουν μας.**

@tringos 2024

Με λίγα λόγια, αυτή είναι η δική μου εκτίμηση, οι Τούρκοι δεν προχώρησαν σε ολική κατάληψη το 1974 επειδή τους σταμάτησαν οι Αμερικάνοι, δίνοντας χρονικό περιθώριο στην ιστορία να καταλαγιάσει σε μακροσκοπική λύση.

Μας πουλήσατε!

τώρα μας ρίξατε στους Τούρκους

Φυσικά οι κυπραίοι αντέδρασαν με το συνηθισμένο τρόπο, διαμαρτυρόμενοι και παραπονούμενοι. Μέχρι και ο Μιχάλης Πασιαρδής θυμήθηκε τον Ανταλκίδα και δημιούργησε το σπαρακτικό ποίημα για την ανάληψη προδοσία του Ελληνικού κατεστημένου με τη συμμετοχή των Ελλήνων αξιωματικών στην ενορχήστρωση της διπλής εισβολής σε βάρος της Κύπρου :

Είμαστε Έλληνες

<https://www.youtube.com/watch?v=PbAQKIns-Dg>

Μουσική: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

Στίχοι: Μιχάλης Πασιαρδής

Ερμηνευτής: Γιώργος Νταλάρας

Δεν είναι η πρώτη φορά που μας πουλήσατε.
Το 'χετε ξανακάνει χρόνια πριν σ' άλλους αιώνες,
όταν μας ξεπουλούσατε στους Πέρσες.
Κι όμως ζήσαμε. Κι' αντέξαμε σκλαβιές και κούρσα,
τα φέραμε δεξιά με την αναβροχιά και την ακρίδα.

Είμαστε Έλληνες. Δεν καρτερούμε τίποτα,
τώρα μας ρίξατε στους Τούρκους
το αίμα πότισε τη γη
κι αλυσοδέσανε βαριά τον Πενταδάκτυλο.
Είμαστε Έλληνες. Δεν καρτερούμε τίποτα,
Απ' την Αθήνα τίποτα. Είμαστε Έλληνες
Έλληνες του πικρού καιρού
και της Απελπισίας.

Στην καρδιά του πελάγου
στο σταυρό του ορίζοντα
κραυγή κι' οιμωγή η πατρίδα μου.
Αγρυπνούμε σ' αυτή τη γωνιά, στ' άκρο πέλαγο
στη μικρή μας πατρίδα επάνω. Η φωνή μας – αιώνες
παλιοί που δεν χάθηκαν. Τ' όνειρο μας – αιώνες
που θάρθουν.
Αγρυπνούμε σ' αυτή τη γωνιά και μαχόμαστε.
Η ελπίδα ακονιέται στην πίστη.

Ναι, μας πουλήσανε, όμως «που ήταν ο νου σας;» Ναι «μας πουλήσανε;» Όμως
εμείς γιατί και τι καρτερούσαμε μέρα νύχτα; Οι πραγματικότητες ήταν εκεί, τις
υποτίμησε η πανίσχυρη ιερά ηγεσία μας, συνεπικουρούμενη από την
συντριπτική πολιτική ηγεσία, εμπιστεύτηκε το ευκαίιο, περιφρόνησε το εφικτό...

ΕΚΤΟΤΕ ΘΡΗΝΟΥΜΕ ΤΡΑΓΟΥΔΩΝΤΑΣ...

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ (2,52)

<https://www.youtube.com/watch?v=0fnbpDdV5qs>

Στίχοι: Κώστας Μόντης

Μουσική: Μάριος Τόκας

Ερμηνεύει: Γιώργος Νταλάρας

Είναι δύσκολο να πιστέψω πως
μας τους έφερε η θάλασσα της Κερύνειας,
είναι δύσκολο να πιστέψω πως
μας τους έφερε η αγαπημένη θάλασσα της Κερύνειας.

Πικρή θάλασσα της Κερύνειας
που πρέπει να αποσύρουμε πια
τους στίχους που σου γράψαμε.

Σκέψου να μας γίνει βραχνάς η οροσειρά της Κερύνειας
σκέψου να την κοιτάμε με τρόμο,
σκέψου να την υποψιαζόμαστε,

σκέψου να τη μισάμε!

Ανασήκωσε την πλάτη
κι απόσεισέ τους Πενταδάκτυλέ μου,
ανασήκωσε την πλάτη κι απόσεισέ τους.

ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ ΣΤΑΤΗΓΩ ΤΑ ΝΙΚΗΤΗΡΙΑ (1,36)

https://www.youtube.com/watch?v=8XZ_Uv9NrDY

Ψάλει Βυζαντινή Χορωδία με τον Πέτρο Γαϊτάνο

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τὰ νικητήρια,
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια,
ἀναγράφῳ σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε
ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον·
ἵνα κράζῳ σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Η μίξη του τραγουδιού Μόντη / Τόκα με τον βυζαντινό ύμνο «Τη Υπερμάχω», παραλληλίζει την έκρηξη της αδυναμίας μας, της αποχής από την πραγματικότητα, της απόσεισης των ιδίων ευθυνών, της εναπόθεσης των ευθυνών στο υπερπέραν, στον Πενταδάκτυλο το 1974 της τούρκικης εισβολής, στην Παναγία το 1453 της άλωσης της Κωνσταντινούπολης.

Ο ποιητής, στις 15 Ιουλίου 1974, αγκαλιαζόταν με τους πραξικοπηματίες στους διαδρόμους του Υπουργείου Εμπορίου και ανέκραζαν «Χριστός Ανέστη». Προφανώς του ήρθε κατακέφαλα η εξέλιξη της «εθνικής επανάστασης».

Ο Μάριος Τόκας με την τρυφερή του καρδιά και τον στρατευμένο πατριωτισμό του.

Ο Νταλάρας, ο τραγουδιστής των δεινών μας.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

Ο Μιχάλης Πασιαρδής, ο αυθεντικός κύπριος βάρδος, έστειλε το μήνυμα στοχεύοντας κατευθείαν στη αγωνιστική σκέψη. Δεν Ξεχνώ. Όμως και εδώ λειτούργησε η διαχρονική ραστώνη του κυπριακού κατεστημένου του άμβωνα και της αυτοσυντήρησης. Ιδού η πορεία του μηνύματος.

1. Το ποίημα του Πασιαρδή

Δεν ξεχνώ...

**Δεν ξεχνώ
αυτούς που αδράξανε τις πύλες
και τις άνοιξαν στον εχθρό.**

**Δεν ξεχνώ
αυτούς που χάθηκαν.
Δεν ξεχνώ τους σκοτωμένους.
Δεν ξεχνώ όλο το κλάμα
και τον ξεριζωμό**

**Δεν ξεχνώ
αυτούς που μπήκαν και σκορπίσαν
το θάνατο, το χαλασμό.**

Το ποίημα του Πασιαρδή

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

<https://www.youtube.com/watch?v=OItXBsPyeEo>

Στίχοι: Μιχάλης Πασιαρδής

Μουσική: Νάσος Παναγιώτου

Ερμηνεύει: Βασιλική Αναστασιάδου

Η πρώτη στροφή «Δεν ξεχνώ αυτούς που αδράξανε τις πύλες και τις άνοιξαν στον εχθρό», ήταν η ουσία του μηνύματος. Συνθέτης ήταν ο Νάσος Παναγιώτου, ο πολυτάλαντος δικηγόρος που έγραψε την μουσική και έντυσε τους στίχους του Πασιαρδή. Η Βασιλική Αναστασίου, μαθήτρια τότε, το τραγουδούσε αγωνιστικές στις συγκεντρώσεις στην τάφρο και αλλού, «Δεν ξεχνώ». Είναι η μοναδική εκτέλεση που βρήκα να κυκλοφορεί, φαίνεται δεν τόλμησε να το αγγίξει κανένας έκτοτε.

<https://www.youtube.com/watch?v=OItXBsPyeEo>

2. Το σήμα Δεν Ξεχνώ του Νίκου Δήμου

Το σήμα σύμβολο **Δεν Ξεχνώ** δημιουργήθηκε το πρωί της 14ης Αυγούστου 1974, την ημέρα που η τουρκική εισβολή «Αττίλας 2» έκοψε την Κύπρο στα δύο.

Δημιουργός του είναι ο συγγραφέας και διαφημιστής **Νίκος Δήμου**, ο οποίος όταν το άκουσε από το ραδιόφωνο, οραματίστηκε την Κύπρο μαχαιρωμένη και την «γραμμή του Αττίλα», σαν μία ροή πηγμένου αίματος που σιγόσταζε. Τυπώθηκε σε χιλιάδες αυτοκόλλητα, στάλθηκαν αντίτυπα στις εφημερίδες, μεταφράστηκε το σύνθημα σε πολλές γλώσσες και στάλθηκε σε πολλά μέρη του κόσμου όπου υπήρχαν Ελλαδίτες και Κύπριοι φοιτητές.

Nikos Δήμου
συγγραφέας - σχολιαστής - φωτογράφος

3. Η πορεία «Δεν Ξεχνώ»

Ψάχνοντας στο διαδίκτυο βρήκα τις πιο κάτω αναρτήσεις με το τραγούδι και με το σήμα σύμβολο «**δεν ξεχνώ**»

- Κύπρος είναι Ελληνική - Τραγούδια μόνο για την Κύπρο μας
- Το **OVEST CLUB** καταλήγει «τούρκε δεν ξεχνώ, ΘΑ ΕΚΔΙΚΗΘΩ-ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΜΑΣ»
- Η Τουρκική εισβολή στην Κύπρο με την κωδική ονομασία «Αττίλας» ξεκίνησε την αυγή της 20ης Ιουλίου 1974, με αποβατικές και αεροπορικές επιχειρήσεις.
- 20 Ιουλίου 1974: ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ! Όταν ο Αττίλας μάτωσε την Κύπρο, Σάββατο, 05:20 ώρα πρωινή. Τουρκικά στρατεύματα αποβιβάζονται στην ακτή Πέντε Μίλι στα παράλια της Κερύνειας

Υπάρχουν πολλές σχολικές εργασίες που αναφέρονται στο «Δεν ξεχνώ» ότι, στις 20 Ιουλίου 1974 που ήρθε ο Απίλλας και μας έκανε αυτά τα κακά.

Υπάρχει και το πιο κάτω που το αναφέρω με πολλά ερωτηματικά να εκφράζουν την απορία μου πως και με τι καρδιά ευτελίζουν το «Δεν ξεχνώ» :

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ (Ο ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΟΣ) – 2024 -
https://www.youtube.com/watch?v=_t5rjueA2P0

Μουσική: Χρίστος Στυλιανού / Στίχοι: Ελένη Ζιώγα / Ερμηνεία: Μαρία Φαραντούρη

Το τραγούδι "Δεν ξεχνώ (Ο Αγνοούμενος)" ακούγεται στους τίτλους αρχής της τηλεοπτικής σειράς "FAMAGUSTA"

Όμως βρήκα και μια ανάρτηση της Χρυστάλλας Καϊάφα η οποία λέει:

[chrystallakaiafa](#)

«Cyprus 1974 - I don't Forget

Κύπρος 1974 - Δεν Ξεχνώ

Δεν ξεχνώ αυτούς που αδράξανε τις πύλες και τις ανοίξαν στον εχθρό...

Κάποιους η επιλεκτική τους μνήμη δεν τους επιτρέπει να θυμούνται.

Εμείς όμως ΔΕΝ ΞΕΧΝΟΥΜΕ ποτέ!»

Και ένας άλλος ο ΧΡΙΣΤΟΣ Κ. ΣΕΝΕΚΗΣ (βουλευτής ΔΗΚΟ Αμμοχώστου) που γράφει:

«Δεν ξεχνώ αυτούς π' αδράξανε τις πύλες...»

4. Η άποψή μου για το ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ **Το σύνθημα ...**

Δεν ξεχνώ το σύνθημα!
Το σύνθημα που χώρεσε
τον πόνο της προσφυγιάς.
Το σύνθημα που απάλυνε
το χαμό για τους νεκρούς.
Το σύνθημα που κράτησε στον κόρφο του
την άδεια προσμονή για τους αγνοούμενους.
Το σύνθημα που αγκάλιασε
τη σφυρηλατημένη ελπίδα, την ελπίδα της επιστροφής.
«Όλοι οι πρόσφυγες στα σπίτια τους».
Το σύνθημα που φυλάκισε την οργή,
Που εξουδετέρωσε την αγανάκτηση,
Που διάλυσε την ενοχή.
Και θωράκισε τους φταίχτες και τους φταίχτες.
Ο κλάδος ελαιάς για τους ενόχους.
Το δάφνινο στεφάνι
των αντιστασιακών των Πλατρών
και των λοκατζήδων του προεδρικού.
Ξεχνώ
Αυτούς που αδράξαν τις πύλες
και τις ανοίξαν στον εχθρό.

@tringos 2024

ΕΠΙΤΟΜΗ

Πασχαλινά κοντάκια μισού αιώνα
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ (28/4/1958)

**Με τα πέλαγα στα χορικά της τραμουντάνας και της γαλήνης
μάθαμε οι άνθρωποι να δακρύζουμε.**

**Με τους βοριάδες και τους μαϊστρους σ' εσπερινές διφωνίες
μάθαμε οι άνθρωποι να τραγουδάμε.**

**Με ψαλμούς από ιδρώτα κι αμαρτία στα κοντάκια της Μαγδαληνής
μάθαμε οι άνθρωποι να ερωτευόμαστε.**

Όσοι μάθαμε!

**Ο Φώτης από το Δαυλό, ο Γιασεμής από το Βαρώσι, ο Κιανί από τη
Λεύκα, ο Γιάννος από την Άσσια, η Ναγκνέ από την Τούζλα, η
Ολυμπιάδα από τα Καλυφάτζια, άκουσαν τα όπλα να σπέρνουν
τρόμο 'κείνη τη Δευτέρα στην Ακρόπολη της Λάρνακας και
πάγωσαν.**

Ο Ανδρέας που έλειπε είχε δίπλα του τέσσερεις νεκρούς

Ο Αϊγκέν έβλεπε τη μάνα του Κόκου να σφαδάζει κι έκλεγε βουβά.

**Είχαν αναγιωθεί μαζί στην ίδια αυλή, στον ίδιο μαχαλά του Άη
Γιάννη.**

**Οι πραξικοπηματίες δεν τον άφησαν να πάει ούτε στο θαφκιο του
παιδικού του φίλου.**

Τώρα έφτασα πια να αγαπώ μόνο τα πλάσματα που με εμπνέουν

**Πενήντα χρόνια το πνεύμα μου ακροβατεί εκεί που κοκκινίζει η
θάλασσα**

από ντροπή, φαιόχωμα κι εφιάλτες...

**Τώρα η συνείδηση μου με σέρνει πισθάγκωνα σε μια αέναη
διαδήλωση**

Πενήντα χρόνια η ζωή μου ξυπόλητη και ρακένδυτη

δένει στο ντοκ της ιστορίας κάθε Δευτερογιούνη

**Τώρα οι ρωγμές μου, αφήνουν να περνά μέσα μόνο ευθύνη, φως
και αλήθεια**

**Πενήντα χρόνια απλώσαμε το σεντόνι της βιωτής μας με όλη την
πραμάτεια των παθών μας γνωρίζοντας πως το αναπόφευκτο στον
έρωτα είναι σαν το μοιραίο στο θάνατο!**

Και η ζωή συνεχίζεται σε μικρά των ερώτων σημάδια!

paraschos@intelanco.com

Δεν θα σχολιάσω, τα λέει όλα ξεκάθαρα, ποιητικά, τελειωτικά . Το ποίημα του
Αντρέα Παράσχου παραπέμπει στο πιο τραγικό συμβάν της περιόδου 1974 και
του έκτοτε δράματος των αγνοουμένων και αδικο-σκοτωμένων.

Οι αγνοούμενοι...

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

<https://www.youtube.com/watch?v=-YTelQnlRYs>

Στίχοι: **Ιάκωβος Καμπανέλλης**

Μουσική: **Σταύρος Ξαρχάκος**

Ερμηνευτές: **Νίκος Δημητράτος / Τζένη Καρέζη**

Πάμε κι εμείς στην αυλή του φθινόπωρου

πίσω απ' τα πετρωμένα στάχια του καλοκαιριού

πάμε και 'μείς στα παιδιά που κοιμήθηκαν

κάτω απ 'τα ματωμένα νύχια του περιστεριού

Πάμε να δεις την αυλή που μεγάλωσαν

δυσ παιδιά ερωτευμένα, δυο παιδιά του καημού] 2x

Ορέστη απ' το Βόλο, Μαρία απ' τη Σπάρτη, γυρεύω τον γιό μου

Ορέστη απ' το Βόλο, Μαρία απ' τη Σπάρτη, γυρεύω τον γιό μου

Μαρία απ' τη Σπάρτη, Ορέστη απ' το Βόλο, την κόρη μου θέλω

Μαρία απ' τη Σπάρτη, Ορέστη απ' το Βόλο, την κόρη μου θέλω

Δυσ παιδιά ερωτευμένα, δυο παιδιά του καημού] 2x

Τίποτε δεν μάθαμε, αλλάξαμε πολύ λίγο, δεν πολυ-καταλάβαμε τι μας έγινε και
τι μας μέλλεται. Και συνεχίζουμε στην ίδια «αγωνιστική γραμμή» τον
Μακροχρόνιο Αγώνα.

Ο «ΑΓΩΝ» ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

Εμείς επιμένουμε
ως πανηγυρίζουσες αλωπεκίδες,
πισωγυρίζοντας
στη μητρική αγκάλη...
Ένα ποντίκι που σφαδάζει,
ψυχομαχεί και ποταβρίζεται
να γυρτίσει
το κεφαλοκλείδωμα των τετελεσμένων.
Αυτός ο λαός
πέφτει και ξανασηκώνεται και ξαναπέφτει.
Ουρλιάζει, παραληρεί,
επιμένει να γίνει το δικό του,
που δεν γίνεται.
Επιμένει να ανακτήσει ένα κόσμο,
που δεν υπάρχει πια.
Δεν καταλαβαίνει πως
πάει πια, τέλειωσε.
Και με βούλα
ππου σφράγισαν
οι εκούσιοι άρχοντες του τόπου
και χαρτοσήμαναν
οι εγγυήτριες μανάδες
της διαχρονικής τύχης του.
Το πουλλίν επέτασεν...

@tringos 2024

Το πουλλίν επέτασε

Και συνεχίζουν οι ολίγοι, οι εκλεκτοί, οι «νούσιμοι» στον αντίποδα των κυρίαρχων «βούζουνων». Σαλπίζουμε τις πραγματικότητες ως «τελλάληδες» στην πλατεία προσπαθώντας να διατρήσουμε την οχλοβοή του κυριακάτικου άμβωνα των μνημόσυνων και του καθημερινού σφυροκοπήματος των τηλεοπτικών καναλιών και των πολύφυλλων φυλλάδων.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
Έμπορος χρυσού
Μετεωρολόγος
Blogger @Strovoliotis

Η Κύπρος που χάσαμε.

Στην αρχή, ο τίτλος θα ήταν «το Κυπριακό που χάσαμε». Με το σκεπτικό πως φτάσαμε εδώ γιατί οι απατεώνες, οι ψεύτες και οι διαστρεβλωτές που ελέγχουν την κοινότητα μας από τη δεκαετία του 60 και δεν χώνεψαν ποτέ τον δικοινοτικό χαρακτήρα και τη μοιρασιά εξουσίας που προβλεπόταν για την Κυπριακή Δημοκρατία, κατάφεραν να δώσουν στον κόσμο μια εντελώς διαφορετική εικόνα για το πολιτικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε.

Μετά όμως σκέφτηκα πως δεν υπάρχει πλέον Κυπριακό.

Τρεις «ενότητες» προσφάτων εξελίξεων μαρτυρούν αυτό.

Αυτοί που λέω στην πρώτη παράγραφο, κατάφεραν τον στόχο τους και μάλιστα κάποιοι το χουμίζονται: «χίλες φορές να μείνει η κατοχή – παρά να παραδώσουμε όλη την Κύπρο στην Τουρκία».

ΨΕΜΑ! Και ΨΕΥΤΕΣ όσοι το επαναλαμβάνουν. Δεν υπάρχει ο παραμικρός τρόπος να έχουμε (ή να είχαμε) συμφωνημένη λύση με συνθήκες ασφάλειας χειρότερες από αυτές που έχουμε σήμερα. Μπορεί να μην καταφέραμε να κερδίσουμε τις βέλτιστες συνθήκες στις διάφορες συνομιλίες, αλλά δεν τίθεται και δεν ετίθετο ποτέ θέμα να έχουμε συνθήκες ασφάλειας χειρότερες από αυτές που μας έμειναν άνευ λύσης.

Η αντίδραση των πάντων, από Ελλάδα, ΕΕ, ΗΠΑ σε σχέση με τις απειλές της Χεζμπολαχ, δίνει εικόνα για το τι θα συνέβαινε μετά τη λύση. Η Κύπρος θα είχε πλήρως ανεπτυγμένες άμυνες έναντι οποιασδήποτε απειλής από οποιαδήποτε τρίτη χώρα – περιλαμβανομένης και της Τουρκίας.

Ψέμα, διαστρέβλωση και συνειδητή παραπλάνηση ο ισχυρισμός πως μετά τη λύση θα βρισκόμασταν σε χειρότερη θέση.

Η δεύτερη ενότητα αφορά τη διεθνή μας θέση. Αυτό τον καιρό είχαμε την εκλογή της Ελλάδας στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, έχουμε το διαμοιρασμό των κορυφαίων αξιωμάτων στην ΕΕ όπου μικρές χώρες παίρνουν πολύ σοβαρά πόστα, έχουμε και τον διάλογο με τις ΗΠΑ. Να ξεκαθαρίσω: πολύ καλά κάνουμε

που ενισχύουμε τη θέση μας στη δυτική συμμαχία. Αυτή ήταν και μια επιλογή που άργησε.

Από την άλλη όμως, σε συνθήκες μη λύσης η ΚΔ δεν μπορεί ποτέ να λειτουργήσει με πλήρη αξιοποίηση της θέσης και των δυνατοτήτων της. Δεν μπορεί ποτέ να διεκδικήσει κορυφαίο αξίωμα σε οποιονδήποτε οργανισμό. Η ΚΔ δεν είναι καλά με το στάτους κβο, η ΚΔ είναι κολοβή με το στάτους κβο και η θέση της ντε φάκτο θα γίνεται όλο και χειρότερη.

Ψέμα και διαστρέβλωση πως το στάτους κβο είναι επιλογή – δεν είναι καν βιώσιμο, όπως λέει όλη μέρα και ο πρόεδρος Χριστοδουλίδης.

Το πιο σημαντικό σε αυτό το κείμενο όμως, είναι μέρος χτεσινών δηλώσεων του διαπραγματευτή της κυβέρνησης, του κ Μενέλαου Μενελάου – ο οποίος τώρα προφανώς δεν έχει πολλή δουλειά.

Ο κ. Μενελάου λοιπόν, μεταξύ άλλων δήλωσε: «Όλο και περισσότεροι Ε/κ και Τ/κ αντιλαμβάνονται ότι το δίλημμα είναι μεταξύ ενός κοινού μέλλοντος μιας ενωμένης Κύπρου εντός μιας ενωμένης Ευρώπης και της οριστικοποίησης της διχοτόμησης και της ενσωμάτωσης της τ/κ κοινότητας στην Τουρκία»

Συγχαρητήρια κ. Μενελάου! Είναι νομίζω η πρώτη φορά που επίσημα χείλη είπαν την αλήθεια για τις πιθανότητες λύσης. Δεν είναι μπουφές, δεν έχουμε απεριόριστες επιλογές λύσεων όπως βλακωδώς ρωτούσε μέχρι πρόσφατα το ΡΙΚ!!!

Έχουμε μόνο ένα δίλημμα.

Λύση (που είναι, ή πιο σωστά ήταν, μόνο η ΔΔΟ) ή συνέχιση της κατοχής και ουσιαστική παράδοση όλης της Κύπρου στην Τουρκία.

Αυτό θα έρεπε να ήταν το ερώτημα στο δημοψήφισμα του 2004, αυτό θα έπρεπε να ήταν το κριτήριο εκείνων που απέδρασαν από το Κραν Μοντάνα το 2017. Γιατί ακυρώνοντας ένα σχέδιο λύσης ή σκοτώνοντας την προοπτική άλλου, επέλεγαν ξεκάθαρα αυτό: τη συνέχιση της κατοχής.

Τώρα είναι πολύ αργά. Τα ψέματα και οι διαστρεβλώσεις μας έφεραν εδώ. Και δυστυχώς ο χρόνος πίσω δεν γυρίζει.

Δεν συζητάμε πλέον για το Κυπριακό που χάσαμε. Είναι την Κύπρο που χάσαμε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ- 21 ΙΟΥΝΙΟΥ, 2024

ΚΑΤΑΛΗΞΗ

Ο Γιάννος μας λέει για το STATUS QUO. Ας περιγράψουμε τί εστί STATUS QUO στη σημερινή Κύπρο μέσα από τους στίχους του Βίρβου και τις πενιές με τη Δωρική φωνή του Γρηγόρη.

Ο μπατίρης ο Λουκάς

<https://www.youtube.com/watch?v=bOenkGXfjBU>

Μουσική: Γρηγόρης Μπιθικώτσης
Στίχοι: Κώστας Βίρβος

Όταν πεθάνω σ' ένα γλέντι μια βραδιά
να μην με κλάψτε μα τραγούδια να μου πείτε
και στο σταυρό μου να μου γράψετε παιδιά,
ένας μπατίρης ευτυχής ενθάδε κείται.

Ενθάδε κείται ο μπατίρης ο Λουκάς
που είπε τούτη την κουβέντα τη μεγάλη
πως τα λεφτά σου όσο ζεις αν δεν τα φας
όταν πεθάνεις θα στα φάνε κάποιοι άλλοι.

Γί' αυτό γλεντήστε μες στον ψεύτικο ντουινιά
μη σας σκλαβώνει η κακία και το χρήμα
και να θυμάστε την κουβέντα του Λουκά
πως ούτε φράγκο δε θα πάρετε στο μνήμα.

Ενθάδε κείται ο μπατίρης ο Λουκάς
που είπε τούτη την κουβέντα τη μεγάλη
πως τα λεφτά σου όσο ζεις αν δεν τα φας
όταν πεθάνεις θα στα φάνε κάποιοι άλλοι.

Αποπή μου είναι ότι αυτό ακριβώς είναι το STATUS QUO στο οποίο
ανακυκλωνόμαστε, αυτό κάνουμε σήμερα, τρώμε τα λεφτά, τρώμε ότι έχουμε,
προσπαθώντας να κοιμίσουμε την πραγματικότητα, εξουδετερώνουμε το
αγωνιστικό πνεύμα, ίσως επιβιώσουμε με ότι μας απέμεινε.

Είτε τα τρώμε μόνοι μας τα λεφτά μας ή τους αφήνουμε και μας τα τρώνε. Ποιοι
είναι οι φταιχτες λοιπόν;

Οι φταιχτες...

- ⇒ ΕΚΟΥΣΙΟΙ
- ⇒ ΑΚΟΥΣΙΟΙ
- ⇒ ΥΠΕΡΦΙΑΛΟΙ
- ⇒ ΗΛΙΘΙΟΙ

1. Επίκουρος 3^{ος} αιώνας πκχ

ΩΣΑΥΤΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΟΣΑ ΜΗ ΕΔΥΝΑΤΟ ἢ ΜΗ ΕΒΟΥΛΕΤΟ

ΤΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΠΟΙΕΙΣΘΑΙ

ΤΑΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΒΛΑΠΤΕΙΝ ΜΗΔΕ ΒΛΑΠΤΕΣΘΑΙ

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ – ΚΥΡΙΑΙ ΔΟΞΑΙ ΧΧΧΙΙ

2. Ο Αντόνιο Γκουτέρες μας έδωσε ένα πλαίσιο στο Γραν Μοντανά, αλλά ο δικός μας πρόεδρος με τη συνοπαρτζιά των ακολούθων και πατρώνων του, ΔΕΝ ΕΒΟΥΛΕΤΟ...

3. Ο Κώστας Βάρναλης συμπέραινε:

Φταίει το ζαβό το ριζικό μας!—Φταίει ο Θεός που μας μισεί!—Φταίει το κεφάλι το κακό μας!—Φταίει πρώτ' απ' όλα το κρασί! Ποιός φταίει; ποιός φταίει; Κανένα στόμα δεν το 'βρε και δεν το 'πε ακόμα. (ΟΙ ΜΟΙΡΑΙΟΙ)

4. Ο δε Κασκαούνιας με πάσα ειλικρίνεια επαναλαμβάνει σε πλήρη Κυπριακή, καθαρά και ξικούτσουλλα **εγιώ έντζαι**

5. Όμως ο Λουκιανός τραγουδά δυνατά και καθαρά

ΦΤΑΙΕΙ Ο ΧΟΝΤΡΟΣ...

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΗΛΗΔΟΝΗΣ 1943-2017

<https://www.youtube.com/watch?v=LUE4J-qG5ac>

Τί θα πει μας τα 'παν αλλιώς;
Τί θα πει τα 'φάγαν οι άλλοι;
Τί θα πει πως φταίει ο χοντρός;
Φταίει κι ο χοντρός κι ο λιγνός
Θα πει πως φταίμε κι εμείς
Φταίτε κι εσείς, ναι, φταίνε κι οι άλλοι
Φταίμε κι εμείς φταίτε κι εσείς
Να σου κι ο Χατζηπετρής
Φταίμε κι εμείς
Φταίτε κι εσείς ναι φταίνε κι οι άλλοι
Φταίμε κι εμείς φταίτε κι εσείς
Φταίει κι ο Χατζηπετρής
Τί θα πει θα φάτε καλά;
Τί θα πει δεν έχουμε μία;
Τί θα πει χρωστάγαν πολλά;
Ήτανε στημένο αλλά
Θα πει πως φταίμε κι εμείς
Φταίτε κι εσείς, ναι ,φταίνε κι οι άλλοι
Φταίμε κι εμείς φταίτε κι εσείς
Φταίει κι ο Χατζηπετρής
Φταίμε κι εμείς
Φταίτε κι εσείς, ναι, φταίνε κι οι άλλοι
Φταίμε κι οι τρεις φταίμε κι οι τρεις
Φταίει κι ο Χατζηπετρής

ΤΟ ΔΙΔΑΓΜΑ

Επειδή αν δεν παινέψουμε το σπίτι μας θα πέσει να μας πλακώσει – άλλως, «αν δεν χουμίσουμεν το φούρνον εννα ππέσει να μας τσιλλίσει».

Εμείς εδώ, στο ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

- **Εμείς ακούμε, συζητάμε, μαθαίνουμε...**
- **Εμείς τραγουδάμε για να σμιξουμε τον κόσμο.**

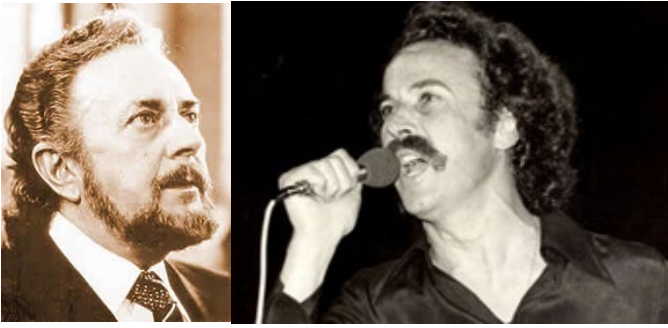
ΚΑΙ ΝΑ ΑΔΕΡΦΕ ΜΟΥ ... (4,10)

<https://www.youtube.com/watch?v=ezfO30j17Yg>

Στίχοι : Γιάννης Ρίτσος

Μουσική : Χρήστος Λεοντής

Ερμηνεία: Νίκος Ξυλούρης / Γιάννης Ρίτσος

Και να αδερφέ μου
που μάθαμε να κουβεντιάζουμε
ήσυχα, ήσυχα κι απλά.
Καταλαβαινόμαστε τώρα
δε χρειάζονται περισσότερα.
Κι αύριο λέω θα γίνουμε
ακόμα πιο απλοί.
Θα βρούμε αυτά τα λόγια
που παίρνουνε το ίδιο βάρος
σ' όλες τις καρδιές,
σ' όλα τα χείλη,
έτσι να λέμε πια
τα σύκα -σύκα
και τη σκάφη -σκάφη.

Κι έτσι που να χαμογελάνε οι άλλοι
και να λένε
"Τέτοια ποιήματα
σου φτιάχνω εκατό την ώρα".
Αυτό θέλουμε κι εμείς.
Γιατί εμείς δεν τραγουδάμε
για να ξεχωρίσουμε, αδελφέ μου,
απ' τον κόσμο.
Εμείς τραγουδάμε
για να σμίξουμε τον κόσμο.

=====

ΑΛΕΚΟΣ ΤΡΙΓΓΙΔΗΣ - 25 ΙΟΥΛΙΟΥ 2024 - ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ